

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2013.

MAIJS

Nr. 4 (658)

Foto: Kēsts Kazlauskis

Amerikas baltiešu brīvības līgas valdes locekļi 6. martā pirms BAFL apbalvojuma pasniegšanas banketa tikās ar ASV Kongresa Baltiešu atbalstgrupas (Baltic Caucus) priekšsēdi un Tautas pārstāvju palātas deputātu Adamu Šifu (Adam Schiff); sēž (no kreisās): sekretāre Feliksa Barena, BAFL prezidents Valdis Pavlovskis, ASV Kongresa Tautas pārstāvju palātas deputāts Adams Šifs, viceprezidente Andžela Nelsa, viceprezidents Ivars Mičulis; stāv: *Baltic Bulletin* redaktors Imants Leitī, finanču direktors Heino Nurmbergs, Igaunijas goda konsuls Kalifornijā Jāks Treimanis (Jaak Treiman), direktors Aivars Jerumanis, direktors Kēsts Reivids (Kestas Reivydas), viceprezidents Heinriks Līsments (Heinrik Leesment), direktors Teodors Līlienšteins (nav kasieŗa Tāļivalŗa Paegles un viceprezidentes Marites Sepikas)

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

5. maijā plkst. 12.30 Kurzemes cietokšņa atcere (DV sarīkojums)

19. maijā plkst. 12.30 izlaidums Losandželosas latvieŗu skolā

16. jūnijā – 1941. gada 14. jūnijā aizvesto atceres sarīkojums latvieŗu namā

22. jūnijā – Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS
ir Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tāl./tālrakstis: 818-980-4748; e-pasts: laiks@juno.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā, ģimenei – \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tāl. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš
Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:
2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008
Tāl.: 202-328-2840, tālrakstis: 202-328-2860
e-pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā
Dr. Juris Buņķis
4501 Birch Street Newport Beach CA 92068
tāl.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com
www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: www.pmlp.gov.lv
Tāl.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

Latviešu valodu var mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:
Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505
Tāl.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com
Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna; tālr.: 310-945-6632;
e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Astra Moora (sekretāre), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis, Aija Zeltiņa-Kalniņa (Losandželosas latviešu skolas pārstāve)

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija:

Kārlis Millers, Tāļivaldis Paegle, Jānis Ripa

IB metiens – 350 eksemplāru
Par adrešu maiņām ziņot: Rūdfam Hofmanim
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026
tāl.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Latviešu valodas aģentūra par valsts piešķirto finansējumu veido portāla www.valoda.lv apakšvietni „Māci un mācies latviešu valodu!”. Tajā būs daudzveidīgi mācībmateriāli un informācija pedagogiem, kuŗi māca latviešu valodu pieaugušajiem un bērniem.

ALAs mājaslapā www.alausa.org
ir ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām

DK Informācijas Biļetena rakstus ievietojot citos izdevumos, jānorāda avots!

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības pilnsapulce

DK LB pilnsapulce 17. martā sākās pulksten 1.00. Pilnsapulcē piedalījās 12 biedrības biedru: Ivars Mičulis, Sandra Gulbe-Puķēna, Rūdolfis Hofmanis, Tamāra Kalniņa, Tālivaldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Ilze Nagaine, Lisa Edmondsona, Inguna Galviņa, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Aivars Jerumanis, Jānis Taube vecākais, Dace Taube. Iespējams, tik maz ieradās tāpēc, ka todien atkal notika Losandželosas maratons un daudzi ceļi bija slēgti. Tie, kuŗi neatbrauca, palaida gaŗām izdevību baudīt sagādāto cienastu.

Par sapulces vadītāju ievēlēja Ivaru Mičuli, sekretāri – Sandru Gulbi-Puķēnu, balsu skaitītājam – Aiju Zeltiņu-Kalniņu un Ingūnu Galviņu.

Sandra Gulbe-Puķēna nolasīja 2012. gada pilnsapulces protokolu.

DK LB priekšnieks Ivars Mičulis pastāstīja par biedrības darbu 2012. gadā. Biedrībā ir 320 biedru, apmēram tikpat, cik iepriekšējā gadā. Biedrības kasiere Tamāra Kalniņa izsūta ziņojumus biedriem, pateicas par ziedojumiem un raksta vēstules Losandželosas latviešiem, aicinot viņus iestāties biedrībā. DK LB Informācijas biļetens iznāk deviņas reizes gadā 350 eksemplāru metienā. To saņem arī vairāku latviešu organizāciju pārstāvji citās pavalstīs. Informāciju un krāsu afišas par sarīkojumiem biedriem un interesentiem e-pastā, un *Facebook* izsūta Sandra Gulbe-Puķēna. Valde nolēma atteikties no informācijas tālruņa, lai samazinātu izdevumus.

DK LB sarīkojumi ir labi apmeklēti, bet gads diemžēl beidzās ar \$638 iztrūkumu, jo \$2700 izlietoti, piešķirot jauniešiem stipendijas mācībām vasaras vidusskolās Kursā, Gaŗezerā, bērnu nometnē Meŗotne. Līdz šim stipendijas piešķirta visiem jauniešiem, kuŗi to pieprasīja. Turpmāk stipendijas piešķirs tikai tiem jauniešiem un bērniem, kuŗu vecāki ir DK LB biedri. DK LB ar ziedojumiem atbalsta Losandželosas latviešu skolu un Losandželosas latviešu sabiedrisko centru.

Biedrības lielākie sarīkojumi 2012. gadā bija Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera, Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības un Jaungada balle. Biedrība atbalsta valdes locekļa Jāņa Daugavieŗa rīkotos novusa turnīrus. Biedrība 2012. gadā savā paspārnē pārņēma arī teātra kopas darbību.

Kasiere Tamāra Kalniņa bija sagatavojusi biedrības kases pārskatu par 2012. gadu. Salīdzinot ar 2011. gadu, biedru skaits pieaudzis par 18%, bet ziedojumi biedrībai samazinājuŗies par 11%. Divas reizes palielinājuŗies ieņēmumi no sarīkojumiem. Ir pārsniegta budŗetā paredzētā summa – biļetena izsūtīŗana padārdzinājuŗies, esam bijuŗi dāŗni, piešķirot stipendijas, ar lielākiem ziedojumiem atbalstīta Losandželosas latvieŗu skola un

nacionālpolītiskā darbība. 2012. gadā uz Latviju bibliotēkām nosūtītas 12 kastes ar grāmatām, un sūtīŗana ir dārga.

Laikposmā no 2012. gada 1. janvāŗa līdz 2013. gada 1. janvāŗim ieņemts \$20 230, izdots \$20 868.

Revīzijas komisijas locekles Ingūna Galviņa un Maija Paegle bija sagatavojuŗas ziņojumu, ko nolasīja Inguna Galviņa. Pārbaudot visus kasieres iesniegtos dokumentus, nekādi finanŗu pārkāpumi nav konstatēti. Komisija pateicās kasierei Tamārai Kalniņai par rūpīgo un apzinīgo darbu.

Kasiere Tamāra Kalniņa iepazīŗināja ar biedrības 2013. gada budŗetu. Valdis Pavlovskis ierosināja pieņemt 2013. gada budŗetu, ievērojot iepriekšējā gadu budŗeta izpildi – \$17 850 ienākumu un tikpat izdevumu. Balsojot budŗets 2013. gadam tika pieņemts.

Ivars Mičuls informēja, ka valdē vairs nevarēs darboties Francis Diŗgalvis, Imants Leitis un Jānis Rutmanis, jo viņi mainījuŗi dzīvesvietu. Tālivaldis Paegle ierosināja valdes darbā iesaistīt Aiju Zeltiņu-Kalniņu, viņa turpmāk būs Losandželosas latvieŗu skolas pārstāve.

Vienbalsīgi tika ievēlēta jauna Dienvidkalifornijas latvieŗu biedrības revīzijas komisija – Kāŗlis Millers, Jānis Ripa un Tālivaldis Paegle.

Pilnapulcē sprieda, ko darīt ar grāmatām, kuŗas tiek atvestas uz latvieŗu namu, kur tās glabāt un kam atdot. Nolēma, ka bibliotēku sakārtos Rūdolfis Hofmanis, Inguna Galviņa un Ieva Liepniece. Dubulteksemplārus piedāvās lasītājiem. Latvijā vairāku bibliotēku vadītāji atsakās no latvieŗu rakstnieku āŗzemēs izdotajām grāmatām, kaut tās piedāvā bez jebkādas samaksas. Viņi aizbildinās, ka lasītāji vēlas jaunas grāmatas. Tomēr ir bibliotēkas, kuŗās labprāt grib saņemt āŗzemēs izdotās grāmatas. Nolēma tuvākajā laikā grāmatas uz Latviju nesūtīt, bet atbalstīt bibliotēkas ar naudas ziedojumiem jaunu datoru un programmu iegādei.

Ivars Mičulis pateicās visiem valdes locekļiem par viņu aktīvo darbu. **Sandra Gulbe-Puķēna**

Piezīme: pilnsapulces dalībniekus pacienāja S. Gulbe-Puķēna un Tamāra Kalniņa

Lūgums un atgādinājums
DK LB biedrības biedriem un
Informācijas Biļetena abonentiem
DK LB valde atkārtoti lūdz biedrības biedrus un
IB abonentus samaksāt biedru naudu vai biļetena
abonementa maksu par 2013. gadu.
Biļetenu nav iespējams izdot bez DK LB biedru
un biļetena abonentu atbalsta.

Skolotāju konference Gaŗezera

Gaŗezera vasaras vidusskolas telpās 15., 16., un 17. martā notika Amerikas latviešu apvienības Izglītības nozares rīkotā skolotāju konference „Atvērsim durvis uz nākotni”. Skolotāji apmainījās ar mācīšanas pieredzi un iepazinās ar Latviešu valodas aŗentūras izdotajiem mācībmateriāliem un paveikto mācību un metodisko materiālu izveidē. Skolotāji dāvanā saņēma latviešu valodas mācīšanas darba lapas „Labdien!” 2. daļu.

Konferencē piedalījās 50 skolotāju no 15 ASV latviešu skolām. Pārstāvēju mūsu Losandŗelosas latviešu skolu. Ziemeļkalifornijas latviešu skolas pārstāves bija Māra Linde un Daina Zariņa-Holmberga.

Konferenci atklāja Aija Kīna ar pārdomām par mūsu latviskajām dvēselēm un kā tās palīdz iespaidot skolēnus. Aija Kīna uzsvēra, ka svarīgi bērniem mācīt ne tikai valodu, bet arī latvisko dzīvesziņu, dziesmas, paražas, ticējumus u. tml.

Latviešu valodas filoloģe, lektore Vašingtonas universitātes Baltiešu studiju programmā Iveta Grīnberga stāstīja par integrētu pieeju valodas mācīšanā. Integrēta pieeja apvieno runāšanu, rakstīšanu, klausīšanos un gramatiku. Viņa uzsvēra latviešu valodas gramatikas nozīmi un tās mācīšanu.

Konferencē Līga Lejupa pastāstīja par latviešu mākslinieku darbiem, kuŗi glabājas Gaŗezera. Viņa ieteica skolēnus iepazīstināt ar latviešu namu gleznām un to māksliniekiem. Bieži vien mēs ejam gaŗām gleznām, kas atrodas telpās, nemaz nezinot, kas tās gleznojis un nepievēršam uzmanību attēlotajam.

Pasaules brīvo latviešu Izglītības padomes priekšsēde Daina Grosa un priekšsēdes vietniece sadarbībai ar Latviju Dace Maŗeika stāstīja par PBLA Izglītības padomes pēdējos gados paveikto un par sadarbību ar Latvijas iestādēm, kas nodrošina Latvijas valsts īstenoto politiku sadarbībai ar latviešiem ārzemēs. PBLA dāvināja katrai skolai PBLA izdotu darba burtnīcu gramatikas mācīšanai pamatskolā.

PBLA Izglītības padomes lietvede Dace Maŗeika stāstīja par Eiropas latviešu skolām. Patīkami bija uzzināt, ka Ziemeļamerikā skolām īrēt telpas ir mazāk problēmatiski nekā Eiropā. Latvijas Republikas amatpersonas šķiet vairāk noraizējušās par latviešu turpmāko likteni Eiropā nekā Ziemeļamerikā, jo daudzi latvieši ar savām ģimenēm pārcēlušies uz dzīvi Īrijā un Anglijā.

Konferences dalībnieki tika sadalīti darba grupās un izstrādāja latviešu valodas mācību gada plānus, vadoties no latviešu valodas mācību mērķiem.

Nākamās konferences dienas vakarā mēs devāmies pie Lilitas Matisones uz dziesmu vakaru. Pamatīgi izdziedājāmies un izciemojāmies.

Losandŗelosas latviešu skolas skolotāja Ieva Liepniece ar meitiņu Katrīnu Sonveinu

Manuprāt, konference ļoti labi izdevās. Tā palīdzēja saskatīt kopējos mērķus skolotāju darbā. Paldies konferences rīkotājiem un saimniecēm, kas gādāja, lai netrūktu azaida.

Ieva Liepniece

Ieva Liepniece ir no Cēsu novada Raunas pagasta. Viņa beigusi Bulduru Dārzkopības tehnikumu, studijas turpināja Latvijas Lauksaimniecības universitātē, bet pēc trešā kursa pārcēlās uz dzīvi ASV. Ieva beigusi Pensilvānijas universitāti Filadelfijā, iegūstot bakalaura gradu politoloģijā. Pirms pārcelšanās uz Kaliforniju Ieva dzīvojusi vairākās pavalstīs ASV austrumkrastā. Kopš pagājušā gada augusta viņas dzīvesvieta ir Cipresa (Cypress).

Nedēļu pirms Lieldienām Losandŗelosas latviešu skolas audzēkņi krāsoja olas un samīloja Līsas Edmondsones atvesto trusi Podziņu

Mākslinieka Raimonda Staprāna trīs gleznu izstāde Losandželosā

Pēterā Mendenhalla galerijā Losandželosā (6150 Wilshire Blvd.) 16. martā plkst. 6.00 tika atklāta Sanfrancisko mākslinieka Raimonda Staprāna trīs gleznu izstāde. Mākslinieks un viņa dzīvesbiedre Iona Staprāna uz pāris dienām ieradās Losandželosā un piedalījās izstādes atklāšanā. Mākslinieka draugi, paziņas, radnieki nelaida gaŗām izdevību būt šī notikuma aculiecinieki, arī Latvijā

1924. gadā dzimušais mākslinieks Kalmans Arons. Viņš mācījies Mākslas akadēmijā, gleznojis Latvijas prezidentu, pārcietis ieslodzījumu septiņās koncentrācijas nometnēs un par savu dzīvi uzrakstījis grāmatu *Into the Light: The Healing Art of Kalman Aron*.

Visas trīs R. Staprāna gleznas ir līdzīgas – tajās attēlotas divas glāzes, mazliet atšķiras to novietojums un atstatums. Dzirdēju vairākus izstādes apmeklētāji prātojam, vai glāzes ir puspilnas vai pustukšas.

Latvijas mākslinieka Gunša Švītiņa atsauksme par šo darbu: „Lieliska glezna, labs *minimal art* paraugs, ļoti smalka gamma gan pelēkzaļajiem toņiem, gan intensīvi brūnajam. Man Staprāna darbi vienmēr patikuši.”

Kādreiz Losandželosā dzīvoja, mācījās, gleznoja Vija Celmiņa, tagad slavena pasaules mēroga māksliniece Viņas 1967. gadā tapušo gleznu „Nazis un šķīvis” kāds amerikāņu pāris toreiz iegādājās par 100 dolariem, bet 19. maijā gleznu pārdos izsolē par 30 000-50 000 dolariem. Vairāki šejienieši nožēlo, ka toreiz neiegādājās kādu Vijas Celmiņas darbu, kas būtu bijis labs ieguldījums. Tagad ieguldīt noteikti iespējams, iegādājoties kādu Raimonda Staprāna gleznu. Nepalaidīsim gaŗām šo izdevību!

A. M.

Amerikas baltiešu brīvības līgas bankets

Amerikas baltiešu brīvības līgas (BAFL) valde Brīvības godalgu šogad piešķir filmas producentam Marjus Markevičam (Marius Marcevičius) par 2012. gada 119 minūšu dokumentāro filmu „Cita sapņu vienība” (The Other Dream Team), kurā atspoguļoti Lietuvas basketbolistu panākumi 1992. gada Olimpiskajās spēlēs Barselonā. Filma vienlaikus vēstī par lietuviešu brīvības cēstiem un Padomju Savienības sabrukumu.

BAFL bankets notika 6. aprīlā Losandželosas latviešu namā, un tajā Amerikas baltiešu brīvības līgas dibinātājam un ilggadējam finanču nozares vadītājam Heino Nurmbergam tika pasniegta īpaša atzinības balva par izcilu un pašreizējo darbu. H. Nurmbergs šogad pensionējās.

Pirms banketa DK LB biedrības telpā latviešu nama augšstāvā BAFL valdes locekļu tikās ar banketa galvenās runas teicēju, ASV Kongresa Tautas pārstāvju palātas deputātu un vienu no Baltiešu atbalstgrupas (Baltic Caucus) priekšsēžiem, Adamu Šifu (Adam Schiff), demokrātu no Dienvidkalifornijas.

Pirms banketa laikā sprieda par nepieciešamību pavairot Kongresa Baltiešu atbalstgrupas biedru skaitu, BAFL nākotnes plāniem, dažiem likumprojektiem, stratēģiju un mērķiem. A. Šifs solīja censties palīdzēt BAFL mērķu īstenošanā. BAFL valdes locekļi pateicās Adamam Šifam, ka viņš kļuvis par vienu no Baltiešu atbalstgrupas priekšsēžiem. Baltiešu atbalstgrupas priekšsēdis ir arī republikānis Džons Šimkus (John Shimkus) no Ilinojas.

A. Šifs savās atbildēs uz jautājumiem bija atklāts, un nepārprotami varēja just, ka viņš vēlas palīdzēt Amerikas baltiešu kopienai un Baltijas valstīm. ASV Kongresa Tautas pārstāvju nama deputāts gandrīz stundu pakavējās kopā ar banketa viesiem, runāja ar sava apgabala vēlētajiem, atbildēja uz jautājumiem vai viņus uzklaustīja.

Sarīkojumu vadīja Brīvības līgas direktors, BAFL izdevuma *Baltic Bulletin* redaktors un bijušais līgas prezidents Imants Leitī, lūgšanu teica direktors Aivars Jerumanis, ievadvārdus – prezidents Valdis Pavlovskis.

Banketa atklāšanas uzrunā Valdis Pavlovskis pateicās apmeklētājiem par atbalstu Amerikas baltiešu brīvības līgai un īsumā pieminēja nākotnes plānus. Patlaban galvenais – panākt, lai vairāk ASV Kongresa deputātu pievienotos Baltiešu atbalstgrupai. Viņš uzsvēra, ka Baltiešu atbalstgrupa ir nepieciešama efektīvai un agresīvai Amerikas baltiešu kopienas politiskai darbībai un ASV valdības amatpersonu atbalstam Baltijas valstīm. Baltiešu atbalstgrupā 2004. gadā bija vairāk nekā 80 ASV Kongresa deputātu, patlaban ir tikai 45. V. Pavlovskis piebilda, ka vēlētajiem ir pietiekami liela ietekme un mudināja banketa apmeklētājus sazināties ar Kongresa

BAFL banketā runu teica ASV Tautas pārstāvju palātas deputāts Adams Šifs

deputātiem un aicināt viņus iestāties Baltiešu atbalstgrupā. Banketa laikā uz galdiem atradās lapiņas ar Baltiešu atbalstgrupas dalībnieku vārdiem.

V. Pavlovskis arī pieminēja, ka BAFL vēlas, lai ASV Kongress 23. augustu atzītu par Melnās lentes dienu (Black Ribbon Day), tādējādi tā būtu atceres un godināšanas diena tirannu Hitlera un Staļina – nacisma un komunisma – upuriem.

V. Pavlovskis atgādināja, ka 2013. gada beigās pāiet 70 gadu, kopš Teheranas konferences, kurā triju lielvalstu – ASV, Lielbritānijas un PSRS – vadītāji nolēma, ka Latvija, Lietuva un Igaunija paliks PSRS sastāvā. Tā bija nodevība pret Baltijas valstīm, Poliju, un Austrumeiropu un atbildība par to jāuzņemas arī ASV Kongresam. Amerikas, Anglijas un Krievijas amatpersonām būtu jāatvainojas baltiešiem un citiem austrumeiropiešiem par šo Teheranas konferences lēmumu.

BAFL Brīvības balvu Marjus Markevičam pasniegda baltiešu brīvības līgas prezidents Valdis Pavlovskis un viceprezidente Andžela Nelsa (Angela Nelsa).

A. Nelsa pastāstīja par M. Markeviča dzīvi un darbu, V. Pavlovskis – par lietuviešu basketbolistu nozīmi Lietuvas un citu Baltijas valstu neatkarības atjaunošanas cīņā.

M. Markevičs dzimis 1976. gadā Santamonikā, studējis Kalifornijas universitātē Berklejā, kur ie-

BAFL Brīvības balvu režisoram Marjus Markevičam pasniedza BAFL prezidents Valdis Pavlovskis un viceprezidente Andžela Nelsa

guvis uzņēmējdarbības administrātoru gradu, mācījies Losandželosas universitātes Kalifornijā, iegūstot mākslas maģistra gradu.

Filmas pirmizrāde notika 2012. gada janvārī ASV festivālā *Sundance*.

„Filma *Cita sapņu vienība* ir dokuments, kurā parādīts, kā apspiesta zeme atgūst savu identitāti,” bija rakstīts festivāla ziņās. M. Markevičs filmā meistarīgi attēlo lietuviešu basketbolistu pretestību pārkrievošanai un viņu centienus atjaunot neatkarību Lietuvā. Izdevumā *Variety* filma bija salīdzināta ar cīņu starp Dāvidu un Goliātu. Pēc balvas pasniegšanas banketa viesi varēja noskatīties filmas sākumdaļu, kas ilga 12 minūtes.

Uzrunu teica 2000. gadā ievēlētais ASV Kongresa Tautas pārstāvju palātas deputāts Adams Šifs. Viņa vēlēšanu apgabals (28. distrikts) atrodas Dienvidkalifornijā tuvu Losandželosas pilsētai. Patlaban viņš ir viens no locekļiem Tautas pārstāvju palātas Līdzekļu piešķiršanas komitejā (Appropriation Committee), kas atvēl līdzekļus ārzemju valdībām un militāriem spēkiem. Baltijas valstis ir saņēmušas šīs komitejas atbalstu. Viņš ir arī Izlūkošanas komitejas (Permanent Select Committee on Intelligence) loceklis.

A. Šifa vecvecāki dzimuši Lietuvā, 1902. gadā viņi izceļoja uz Angliju un divus gadus vēlāk ieradās Amerikā. Adams Šifs 1992. gadā viesojās Latvijā un Lietuvā.

A. Šifs galvenokārt runāja par Baltijas valstu vēsturi un attiecībām ar Krieviju, baltiešu ciešanām PSRS valdīšanas laikā, atgādinot, ka ASV amatpersonu attieksme pret Baltijas valstīm ir pozitīva. Viņš labi zina Baltijas vēsturi un saprot pašreizējās attiecības ar Krieviju.

A. Šifs ieminējās, ka viņu reizēm apmeklē arī krievu imigranti ASV. Pēc runas augstais viesis atbildēja uz

jautājumiem.

Latviešu nama zāli banketam dekorēja direktori Teodors Lilienšteins un Ivars Mičulis. Igaunijas, Latvijas, Lietuvas un ASV himnām pavadījumu ar klavierēm spēlēja Laura Rokpelne Mičule. Uzkodas un vakariņas sagādāja lietuviešu saimnieces.

Banketā bija vairāk nekā 160 apmeklētāju. Lietuviešu ansambļa *Draugai* 25 dalībnieki dziedāja lietuviešu, igauņu un latviešu tautasdziesmas, tostarp „Kur tu teci, gailīti manu”, un latvieši priecīgi pievienojās ansambļa dziedātājiem.

Ēvalda Siliņa dziesmas bērniem

Rūjienā dzīvo komponists, mūzikas mācību grāmatu autors, diriģents un komponists Ēvalds Siliņš (dzimis 1919. gadā). Viņš 1996. gadā apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeņa Zelta goda zīmi.

Ē. Siliņš komponējis populāro latviešu kaņavīru dziesmu „Paliēc sveiks, mans mazais draugs”, bērnu dziesmas – „Mikausis”, „Runcis Ūšuks”, „Dārzeni”, „Kāda katram dziesma” un vēl daudzas citas.

Biedrība „Rūvenietis” vēlas veicināt latviešu oriģinālmūzikas dokumentēšanu un izdošanu. Veikti priekšdarbi ilustrētās grāmatas „Ēvalda Siliņa dziesmas bērniem” sagatavošanā (ilustrāciju autori ir Rūjienas vidusskolas skolēni).

Grāmatas un pievienoto četru tvartu pašizmaksa varētu būt apmēram 8 lati. Grāmatas izdošanu sola atbalstīt SIA „Rūjienas saldējums”, SIA „Liepkalni” un Rūjienas novada pašvaldība.

Aicinām atsaukties visus, kuri vēlētos iegādāties grāmatu svētdienas skolām, bērnudārziem, bērniem un mazbērniem.

Valsts ieņēmumu dienests biedrībai „Rūvenietis” ir piešķīris sabiedriskā labuma guvēja statusu, tātad ziedotājiem ir nodokļu atlaides.

**Biedrības „Rūvenietis”
valdes priekšsēde Līga Siliņa**

Biedrība RŪVENIETIS

Rūjiena, Valdemāra iela 5-1 LV 4240

Reģistrācijas apliecība B 012878

Reģ. Nr. 400081608120

Konts Swedbank AS LV21HABA0551028615997

Tālr.: 26381413, e-pasts: kadence@inbox.lv

Losandželosas maratona plūsi un minusi

Šķiet, neviens vietējais latvietis nepiedalījās Losandželosas 28. maratonā, kas notika 17. martā, tieši Svētā Patrika dienā. Vismaz neviens uz lūgumu paziņot par dalību neatsaucās. Agrāk skrēja krietns latviešu bariņš. Vienīgais skrējējs no Latvijas laikam bija manas māsas dēls, talsinieks, Ivars Kore, nevienu citu, ierakstos rezultātu sarakstā *country* ailē LVA, atrast neizdevās. Pavisam piedalījās 24 000 skrējēju no 60 valstīm.

Ivars Kore trenējas skriešanā kopš 1995. gada. Viņš piedalījies dažādās sacensībās Rīgā, Valmierā, Ventspilī, Kuldīgā, Vaidavā, Siguldā un Liepājā, sākumā skrējis 5 km, arī 10 km, vēlāk jau pusmaratonu. 2012. gada augustā viņš noskrēja maratonu Helsinkos, rezultāts – četras stundas, 25 minūtes. Uz Losandželosu Ivars Kore atbrauca februāra vidū, pamazām pieradinājās pie laika maiņas, katru rītu un vakaru nopietni trenējās.

Dienu pirms maratona aizbraucām uz Losandželosas sanāksmju centru pēc skrējēja numura un maratona čipa. Tur bija plaša izstāde, kur varēja iegādāties sporta apģērbus, apavus, kā arī nogaršot dažādus veselības ēdienus un dzērienus. Losandželosas maratonu atbalsta sporta apavu un apģērbu ražotājfirma *Asics*, tāpēc tagad oficiālais maratona nosaukums ir *Asics LA Marathon*.

Maratons sākās pusastoņos, bet vajadzēja ierasties divas stundas pirms starta. Ivaru pārsteidza, ka maratons nebeidzas turpat, kur sākās – Dodžeru stadionā, bet gan Santamonikā, Klusā okeana krastā. Helsinkos starts bijis blakus olimpiskajam stadionam, finišs stadionā. Skriešana notikusi pa Helsinku salām. Losandželosā viņam patīcis skrējieni cauri vairākām pilsētām, pa ievērojamākajām vietām, garām *Little Tokyo*, pa Holivudas bulvāri, ko šķērso iela ar nosaukumu *Ivar*. Laiks skriešanai bija kā radīts, ne pārāk silts, ne auksts, apmēram 53 gradus pēc Fārenheita, bez asa vēja. Divas stundas gaidot maratona sākuma, tomēr kļuvis vēsi, bet par laimi līdz iedevu līdzī vecāku segu, ko varēja atstāt turpat. Daudzi sportisti skrienot zemē nometuši vienu otru apģērba gabalu, jo kļuvis karsti. Pa ceļam skrējējus uzmundrinājuši skatītāji, karsējmeitenes, pie Ķīniešu teātra Holivudas bulvārī vairāki par Elvisiem un filmu varoņiem pārgērbušies. Visu ceļu valdījis pacilāts noskaņojums, gluži kā svētkos, un maratons jau ir sava veida pilsētas svētki. Daudzi skrējēji bija tērpušies zaļās drēbēs, ar zaļām cepurēm galvā, acīmredzot par godu Patrikam. Vairāku sejas klāja maskas, gluži kā karnevālā.

Uz Dodžeru stadionu aizbraucām ar taksametu, no turienes braucu tālāk uz Santamoniku, kur biju jau pulksten sešos. Tur jau valdīja rosība, ielas bija pilnas ļaužu, braukāja daudz velosipēdistu. Viņiem sacensības, kas sākās pulksten trijos no rīta, bija beigušās.

Laiku pavadīju, sēžot kādā Makdonalda ēstuvē, kur uzraugs vairākiem aizrādīja, ka vietas paredzētas apmeklētājiem. Vietu netrūka, neviens nestāvēja kājās, turot ēdiena paplāti, acīmredzot uzrauga uzdevums bija mudināt apmeklētājus kaut ko nopirkt.

Drīz vien jau parādījās pirmie maratona beigušie, tā saucamie „elites” skrējēji, ar kuriem pārējiem grūti mēroties. Pirmo vietu ieguva Eriks Mose no Kenijas ar laiku 2:09:43 un Aleksandra Duliba no Baltkrievijas – 2:25:39. Ivars maratonu noskrēja četrās stundās, desmit minūtēs, 58 sekundēs. Viņš cerēja beigt ātrāk par četrām stundām, bet vienbrīd kāju sarāvuši krampji.

Interesanti bija vērot sportistus pēc skrējiena – vieni turpināja skriet, citi nāca lēnām, daži nogulās zemē un sacēla kājas gaisā, vienam otram bija vajadzīga medicīniskā palīdzība vai riteņkrēsls. Visiem gaidītāji uzgavilēja, novērtējot viņu drosmi skriet tik garu gabalu. Brīvprātīgie darbinieki sportistiem nemitīgi piedāvājuši ūdeni, sulas, apelsīnus, banānus, saldumus, sviestmaizes, cepumus.

Droši vien tiem, kuŗi auto atstāja pie stadiona, radās problēmas nokļūt atpakaļ, jo organizētu autobusu nebija, par to skrējējus brīdināja iepriekš. Ar īpašiem autobusiem varēja braukt uz starta vietu no viesnīcām un galvenās stacijas, bet atpakaļ nācās izmantot vai nu taksametu vai sabiedrisko autobusu. Tas tomēr uzskatāms par minusu. Ļoti labi bija noorganizēta skrējēju mantu pie-

Iespējams, lielākā pieredze maratona skriešanā Losandželosā ir Vilnim Auziņam – viņam ir deviņas LA maratona medaļas! Diemžēl pēc apakšstilba kaula iepļūsuma viņš vairs maratonu neskrien. Taču maratonā dienā viņš domās noteikti ir starp citiem skrējējiem, varbūt arī brīdī kad pusdienu kopā ar visiem pieciem ģimenes mīļiem

Ivars Kore pēc skrējiena bija piecīgs un gandarīts

ņemšana un atdošana. Stadionā pie mantu nodošanas bijusi neliela rinda, bet, sportistiem sasniedzot galapunktu, mantas jau bija atvestas, un daudzi pēc skrējiena beigām nāca ar savām pauniņām pār plecu. Tīmeklī netrūka derīgas informācijas, kā sportistiem ģērbties, ko ēst, kā rīkoties, ja pietūkušas kājas, uzberztas tulznas, ievainoti kāju nagī, sāp potītes, notikusi saaukstēšanās.

Maratonos vienmēr piedalās visdažādāko vecumu skrējēji, bet jāapbrīno 1911. gadā Indijā dzimušais Lielbritānijas pavalstnieks Faudža Singhs ar iesauku „torpēda ar turbānu galvā”. Viņš 2011. gadā, tātad 100 gadu vecumā, maratonu Kanadas pilsētā Toronto noskrēja astoņās stundās un 25 minūtēs. Diemžēl Ginesa rekordu grāmatā Singhu kā pasaulē vecāko maratona skrējēju neregistrēja, jo viņš nevarēja iesniegt savu

dzimšanas apliecību. F. Singhs sācis skriet 80 gadu vecumā un 2003. gadā sasniedza rekordu vecumgrupā virs 90 gadiem, maratonu noskrienot piecās stundās, 40 minūtēs un vienā sekundē. Honkongas maratonā 2012. gadā viņš 10 km distanci smai-

dīdams beidza vienā stundā un 34 minūtēs. F. Singhs nesmēķē, nelieto alkoholu, ir veģetāriets, uzturā lieto tikai tēju, grauzdētu maizi un dārzeņus karija mērcē. Tātad kārtējais pierādījums, ka veselā miesā mājo vesels gars un sākt skriet var jebkuŗā vecumā.

Atriezies Talsos, Ivars atrakstīja e-pasta vēstuli: „Esmu pateicīgs Talsu novada pašvaldības Sporta nodaļas darbiniekiem par iespējām ziemā trenēties Talsu 2. vidusskolas sporta zālē, vasarā – Talsu ģimnazijas sporta laukumā, kollēģām par ieteikumiem un padomiem, atbalstītājiem – Līlijai Zīvertei Ņujorkā, Līvai Raitai Ņuheivenā, Konektikutā, Astrai un Džemam Mooriem Losandželosā. Liels paldies Lienei Lindei, viņa pēc maratona aizveda uz Kulversitijas metro stacijas galapunktu. Tagad gatavojos pusmaratonam, kas notiks maijā Rīgā.”

Liene Linde piedāvāja mūs aizvest, uz kuriem vēlamies – latviešu namu vai pat uz mājām. Taču latviešu namā DK LB biedrības pilnsapulce jau bija beigusies, un ielas pēc sacensībām pārāk pilnas, ar metro tikt mājās noteikti varējām ātrāk.

Pēc maratona, ejot uz norunāto tikšanās vietu Santamonikā pie bibliotēkas, radās problēma. Cilvēks, kas sadzēries ūdeni, meklē tualeti. Diemžēl bibliotēka un mūzejs bija slēgti, farmeru svētdienas tirgū nevienas būdiņas neatradām, tā ka neatlika nekas cits, kā darīt tāpat kā briti Rīgā pie Brīvības pieminekļa... Par laimi atradās biežāks krūmājs.

Pēc visa piedzīvotā un novērotā radās iedvesma – varbūt arī es nākamgad varētu piedalīties? Esmu pārliecināta, ka 42 km nostaiģāt noteikti varētu. 2014. gadā maratons Losandželosā notiks 9. martā. Nav jau nemaz jāģaida nākamģads. Maratonģ var piedalģties vai katru nedēģu, jo sacģkstes notiek cauru gadu daudzģs ASV pilsētģs. Karolģne Linde nesēn Florģdģ viēnu diēnu skrģģjusi pusmaratonu, nģkamģ diēnu – pilnu maratonu.

Diēmjēl pēģ sprģdzģniēm Bostonas maratona laikģ nevienas sacģkstes vairs nebģs tģdas kģ agrģk.

Astra Moora

JOCIŅI

ģrsts saka pacientam: „Jģs zaudēsit 30 kilogramu svara, ja 300 diēnas katru diēnu noskriesit piecus kilometrus.

Pēģ 300 diēnģm pacients piezvana ģrstam: „Lieliski, esmu zaudēģis 30 kilogramu svara. Bet tagad man ir problēma – es atrodos 1500 km no mģģģm.”

Atpģtas namģ viēns viesis stģsta otram:

„Es katru diēnu apskriēnu apkģrt ezeram. Vai jģs arī tģ darģt?”

„Nu nē, tas man ir pģrģk sareģģģti. Es aizskriēnu lģdz pusei un tad grieģos atpakaģ.”

The Graffiti Run

Ikvienam, kas vēlas piedzīvot sajūtas, kādas pārņem, redzot *Skittles* konfekšu reklāmu, just līksmību un prieku, noteikti jāpiedalās trīs jūdžu „Tavas dzīves krāsainākās dienas” skrējienā – *The Graffiti Run 5K*, kas notika dienu pirms lielā Losandželosas maratona Pomonā, *Fairplex* kompleksā. Par *Graffiti Run* skrējieni to sauc tāpēc, ka katra kilometra galā ir zōna, kur skrējējus apbeŗ ar krāsainu pulveri, kas pagatavots no kukurūzas cietes, kam pievienota krāsa. Galvenais nav laiks, kādā beidz distanci, bet gan – cik krāsains skrējējs nonāk galā. Tāpēc nav jāuztraucas par fizisko sagatavotību un vecumu, jo noskriet trīs kilometrus nav pārāk grūti. Skriet gribētāju bija daudz, tāpēc visas dienas garumā, sākot no pulksten deviņiem rītā pakāpeniski skrējieni sāka 500 cilvēku lielas grupas. Skrējējiem ieteikts tērties gaišās drēbēs, lai uz apģērba vairāk izceltos visas varavīksnes krāsas. Skrējēju pulkā bija daudz ģimeņu ar bērniem, vecāki ar zīdaiņiem sporta ratiņos un pat dalībnieki ratiņkrēslos, kuŗus stūma radnieki vai draugi. Valdēja fantastiska gaisotne. Mazie un lielie skrējēji ar sajūsmu tuvojās katrai nākamai zōnai, kur brīvprātīgie jau gaidīja, lai vārda tiešā nozīmē košinātu dalībniekus, ap-

beŗot viņus ar pamatīgu devu krāsu pulvera.

Graffiti Run ir tik iecienīts, ka tiek rīkots katru mēnesi dažādās Amerikas pilsētās. Nākamais skrējienš Losandželosā notiks 24. novembrī, tas būs otrais gada laikā, un reģistrēšanās tam jau sākusies. Šādi tematiski skrējieni kļūst arvien populārāki. Losandželosas apkaimē gan drīz katru nedēļas nogali var atrast kādu tematisku vai ziedojumu vākšanas skrējienus. Aizrāvīgs varētu būt nakts skrējienš (*Glow Rush 5K*), dubļu skrējieni (*Mud run*), takos un alus skrējienš (*Tacos and Beer 5K*) un daudzi citi.

Sandra Gulbe-Puķēna

Pēc skrējiena, no kreisās: Sandra Gulbe-Puķēna, Henrijs Gulbis, Endija Damroze un Gabriela Damroze

Dabas diena Losandželas latviešu namā

Losandželas latviešu skola, Dienvidkalifornijas latviešu biedrība un tautasdeju kopa „Pērkonītis” Losandželas latviešu namā 7. aprīlī aicināja uz Dabas dienas sarīkojumu. Goda viesi bija Latvijas dabaspētnieks Guntis Eniņš un mežu zinātnu doktors Juris Ošlejs.

Vispirms sarīkojuma dalībnieki un apmeklētāji tika pamieļoti ar skābeņu un sēņu viru, kā arī citiem labumiem. Viras bija gardas, daudzi vēlējās papilddevu, tāpēc tie, kuŗi ieradās vēlāk, palika bešā. Mūsu viesi no Latvijas bija atveduši vairākus rupjmaizes klaiņus un cienāja sarīkojuma apmeklētājus. Netrūka arī bagātīga kafijas galda un saldēdiena – dzērveņu uzpuņķa ar pienu.

Programmu pieteica skolotāja Ilze Nagaine. Zāles sienas rotāja skolēnu kollāžas un zīmējumi. Mazākie skolas audzēkņi bija zīmējuši mīļāko dzīvnieku vai putnu, lielākie centušies parādīt, kā būtu iespējams palīdzēt Latvijas dabai. Losandželas latviešu skolas koris Paula Berkolda vadībā iepriecināja ar sirsnīgu koncertu. Losandželas tautasdeju kopa „Pērkonītis” dejotāji nodejoja pāris dejas, kuŗas dejas XXV vispārējos latviešu Dziesmu un XV Deju svētos.

Dabas pieminekļu pētnieks, publicists un sabiedriskais darbinieks Guntis Eniņš astoņus gadus strādājis Latvijas Zinātnu akadēmijas Organiskās sintēzes institūtā, bijis eksperimentālās pilotiekārtas vadītājs; Latvijas Eksperimentālās un klīniskās medicīnas zinātniski pētnieciskā institūta Vēža šūnu ķīmijas laboratorijas Elektronmikroskopijas centrā 22 gadus strādājis par vecāko inženieri; trīs gadus Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības

biedrībā bijis vecākais padomnieks un trīs gadus, no 1995. gada novembra līdz 1998. gada novembrim, sestās Saeimas deputāts.

Vairāk nekā 25 gadus Guntis Eniņš pēti Latvijas sirmos ozolus un simtgadīgas liepas, lielus laukakmeņus un

Foto: Aivars Jerumanis

Losandželas latviešu skolas koris Dabas dienā

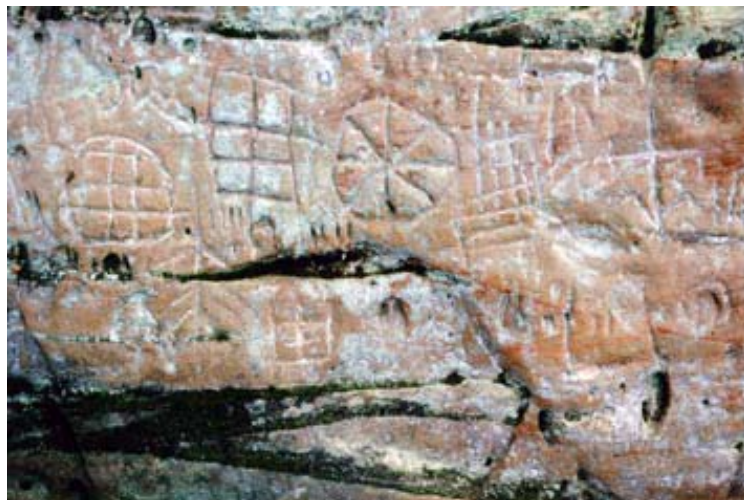
avotus, noslēpumainas alas, meklē, mēri, reģistrē un pēti Latvijas dabas pieminekļus un viņu kultūrvēsturisko slāņojumu. Šajā laikposmā G. Eniņš savācis milzīgu daudzumu materiālu par Latvijas dižkokiem, dižakmeņiem, alām, klintīm, avotiem, neparastām reljefa formām, vietvārdiem. Par vērojumiem un atradumiem viņš publicējis apmēram 300 populārzinātnisku rakstu un trīs grāmatas. G. Eniņš ir jaunās Latvijas Dabas enciklopēdijas un citu enciklopēdiju līdzstrādnieks. Viņš pierādījis, ka Latvija ir unikāla dižkoku zeme. Veco, resno koku Latvijā ir 200 reizu vairāk nekā kaimiņvalstīs vai citās Austrumeiropas zemēs. G. Eniņš savācis lielas slīdīšu un fotomateriālu kolekcijas par Latvijas dabas pieminekļiem. Uz smilšakmeņu klintīm viņam laimējies atklāt senās maģiskās zīmes – petroglifus (tautas valodā tā sauktos seno burtnieku burtus). Latvijā jau uzietas trīsdesmit tādas noslēpumainas zīmju klintis un alas. G. Eniņam izdevies pirmoreiz Latvijā atklāt divus sufozijas sistēmas pazemes ezerus.

Tas viss paveikts brīvajā laikā par paša līdzekļiem. Guntis Eniņš uz lielā ekrāna parādīja daudzu Latvijas dižkoku, dižakmeņu, alu, avotu un svēto zīmju attēlus.

Ar domubiedriem apsekojot Latvijas klintis, kādas upītes vientuļā, grūti pieejamā krasta stāvumā uz vertikālas smilšakmens klinšu sienas viņi pamanījuši savādas ģeometriskas figūras. No vienas vietas aprakstītās virsmas laukums ir apmēram 3,5x2m. Liela daļa zīmju šķita

pazīstama no latviešu un pasaules tautu mītoloģijas. Visvairāk redzams dažādos variantos dievišķais auglības simbolus Jumis un apaļais riņķis – Saules zīme. Uz klinšu sienas ir arī nepazīstamas, agrāk neredzētas zīmes. Dziļāk iegrebtās zīmju kopas sagrupētas vertikālos stabiņos – pa trīs, četrām, piecām zīmēm. Nav zināms, kā šos stabiņus lasīja mūsu senči – no kreisās uz labo pusi vai otrādi. Archaiologs Juris Urtāns apšaubījis, ka zīmēm būtu apzināti secīgs sakārtojums ar kādu vēstījošu saturu. Viņaprāt, šeit uz senās Idumejas robežām vēlajos viduslaikos bijusi kulta vieta, jo robeža sendienās bijusi svēta, neaizsaka, un tās sargāšanā iesaistīti ne tikai reālie, bet arī mistiskie spēki. Viens no svarīgākajiem jautājumiem: kas un kad iegrebis šīs mītoloģiskā satura zīmes? Daži zinātnieki uzskata, ka zīmes varētu būt iegrebtas aizritējušā gadsimta 30. gados, kad bija izplatīta dievību kustība. Tajā pašā kraujā atrasta vēl viena senu zīmju iegrebumu kopa. Zīmējums vienā augšējā stūrī ir nepārprotami līdzīgs evenku Pasaules kalna modelim. Pasaules kalna vidū – rombs un aploce ar divām zvaigznītēm. Šie simboli daudzām tautām apzīmē gadu. Senajām ciltīm, kas apdzīvoja tagadējās Latvijas teritoriju, laika atskaites mēnesis sastāvējis no trim deviņu dienu lunārajām (Mēness) fazēm plūs trīs trūkstošās dienas, kad mēness pie debesīm nav redzams, tātad varbūt klintī iegrebts tā laika agrārais kalendārs. Un iespējams, ka no šīs laika skaitīšanas sistēmas nāk tik bieži latviešu tautas dainās un tautas teikās un pasakās dzirdētais rēķins – „treji deviņi”, „aiz trejdeviņiem kalniem”, „aiz trejdeviņām jūrām”, „pēc trejdeviņām dienām”. G. Eniņš atklājis arī līdz šim nezināmu pilskalnu (platums – 2,2 ha, augstums 20-30 m), kas nevarētu būt jaunāks par 13. gadsimtu. Šeit divas līdzteku urdziņas iegrauzušās devona iežos, bet starp šīm gravām saglabājies gandrīz puskilometru garš it kā milzīgs ceļa uzbērums, vietām tā platums ir tikai 8-10 m. Šaurais zemes strēķis izbeidzas ar vertikālu klints sienu upē. Mūsu senčiem atlicis tikai izrakt grāvi un uzbērt valni, un nocietinājuma vieta gatava. Tā kā tuvumā nav māju, jaunatrastajam pilskalnam nosaukumu nācies atvasināt no klints vārda, virs kuņas tas atrodas. Atliek secināt, ka mītoloģisko burtu rakstītāji un Melnā pilskalna apdzīvotāji būs bijuši vieni un tie paši ļaudis. Iespējams, noslēpumainās zīmes radās laikā, kad pretošanās vācu agresijai fiziski vairs bija mazāk iespējama nekā burvestības ceļā ar seno dievu palīdzību. Vai varbūt Idumejas burtņieki gribējuši atstāt savas laika kroniku uz smilšakmens klints ar viņiem pazīstamo burtu – ideogrammu palīdzību? Patiesību varētu tuvināt arheoloģiskie izrakumi.

Otrs sarīkojuma viesis, zinātnieks Juris Ošlejs pētī mežus un kokus, mežsaimniecības attīstību. Viņš iesaistījies dažādos projektos, lai sadarbojoties ar meža ap-

Guntis Eniņš grūti pieejamā vietā atklāja senās burtņieku zīmes, iegrebtas smilšakmenī

Dižākais vītols Baltijas valstīs – Dzenīšu dižvītols Vaidavas krastā, tā stumbra apkārtmērs ir nekā 8 m, vainaga kuplums – apmēram 500 m²

Velna acs Talsos pie Kampara kalna netālu no krīvu senās svētvietas

saimniekotājiem, politiķiem kopīgi izstrādātu likumus, kas aizsargātu un pasargātu Latvijas mežus. Meži aptver gandrīz 50% Latvijas platības. Latvijas mežos ir bagātīga augu daudzveidība, tie ir ļoti nozīmīgs resurss valsts ekonomikā.

Juris Ošlejs piedalījies starptautiskās konferencēs, lasījis referātus. Viņš ir grāmatas „Ceļvedis Latvijas privāto mežu īpašniekiem” (2005) projektu vadītājs un sa-

stādītājs. Šī grāmata ir labs informācijas avots gan Latvijas privāto mežu īpašniekiem gan ikvienam interesentam. Tajā aprakstīts, kas notiek mežā, kā to kopt un apsaimniekot.

Izrādījās, ka Juris Ošlejs ir ne tikai mežu zinātnu doktors, bet prot arī lieliski spēlēt ģitaru un dziedāt. Viņš nodziedāja pāris paša iemīļotas dziesmas un pēcāk visus sarīkojuma apmeklētājus iesaistīja kopīgā dziedāšanā.

Mūsu abi viesi ir pārbagāti zināšanām, šķiet, viņi varētu runāt un stāstīt stundām ilgi, bet, lai visu uzklautu, būtu jāriko semināru cikls, jo temati, ar kuriem dalīties, viņiem tālu nav jāmeklē.

Sandra Gulbe-Puķēna

Uzņēmumdarbība Latvijā

Jaunākie tautas skaitīšanas rezultāti liecina, ka Latvijā ir 2 070 371 iedzīvotājs. No tiem ekonomiski aktīvie (sākot no 15 gadu vecuma) ir 57,7% (<http://www.csb.gov.lv/statistikas-temas/tautas-skaitisana-28290.html>).

Ievērojot esošo stāvokli, jebkuŗam ekonomiski aktīvam iedzīvotājam ir jāizdara secinājumi par nozari vai uzņēmumdarbību, kuŗā strādāt. Arī potenciālam ieguldītājam, kam Latvija šķiet pievilcīga, jāizvērtē iespējas un trūkumi.

Trūkums ir mazais iedzīvotāju skaits un ekonomiskās aktivitātes rādītāji. Manuprāt, jāatsakās no tā saucamajām ātri pelnošām nozarēm, kas saistītas ar preču importu, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu.

Zīmīgi, ka vidusskolas gados (vidusskolu beidzu 2004. gadā Rūjienā) ģeografijas, vēstures un citu mācībspriekšmetu skolotājas lika saprast, ka pakalpojumu sniegšana ir ekonomikas stūrakmens. Jādomā, tajā laikā visās vidusskolās skolotājam bija līdzīgs viedoklis, un rezultātā Latvijā lielākā daļa arodskolu ir slēgtas, jo visi audzēkņi traucās uz Rīgu, lai iegūtu jurista, uzņēmumu vadītāja, sabiedrisko attiecību speciālista un tamlīdzīgas profesijas. Tādējādi patlaban darbu visgrūtāk atrast augsti kvalificētiem darbiniekiem, jo trūkst darbaroku. Bieži vien tagad ir bezdarbnieki, kuŗi beiguši vairākas augstskolas.

Manuprāt, Latvijas ekonomikas pamats ir ražojoši, eksportspējīgi uzņēmumi. Kāda gan jēga Latvijas iedzīvotājiem nodarboties ar pakalpojumu sniegšanu un tirdzniecību, ja potenciālais tirgus ir gauŗām mazs?

Piemēram, piena tirgotājs noteikti vairāk nopelnīs vietā, kur piena dzēraņu būs vairāk par diviem miljoniem. Tātad importēt pienu Latvijā nebūtu īsti lietderīgi. Tomēr tas tiek darīts. Veikalos netrūkst lietuvieŗu piena, turklāt arī paŗi veikali, piemēram *Maxima* pieder lietu-

vieŗiem.

Patlaban ir diezgan neŗedzīga situācija – daļu piena vēl joprojām no farmām ved uz Lietuvas pārstrādes uzņēmumiem un pēc tam safasētu pienu, sviestu un krējumu atpakaļ uz Latvijas veikaliem.

Ir vairāk nekā skaidrs, ka Latvijā ir problēmas ar augstas pievienotās vērtības produktu ražošanu.

Mums ir izejvielas – piens, gaļa, arī citi lauku labumi. Taču, ja mēs protam tikai tos izaudzēt un labākajā gadījumā pārdot vietējā tirgū, tad mūsu veikalu plauktus rotā citu valstu produktu preču zīmes.

Līdzīgs stāvoklis ir kokapstrādē, kur Latvijai arī ir gana resursu. Tiesa, kokmateriāliem pašmāju patēriņš nav īpaŗi liels, un daudz tiek eksportēts. Diemŗēl galvenā eksporta daļa ir apaļkoki, šķelda un labākajā gadījumā mēbeļu sagataves, bet ne pašas mēbeles.

Šķelda galvenokārt tiek eksportēta uz Skandināviju, kur to izmanto siltuma un elektrības ražošanā. Jādomā, ka arī Latvijā varētu izmantot ŗo resursu, lai mazinātu atkarību no Krievijas gāzes, ar ko tiek darbinātas abas Rīgas termoelektrostacijas. Tās varētu darbināt ar ŗķeldu, ko eksportējam.

Arī papīrmalka tiek eksportēta uz Skandināvijas modernajām celulozes fabrikām, no kuŗām pēc tam pērkam papīru. Kāpēc gan Latvijā nevarētu būt sava celulozes fabrika?

Varbūt labāk varētu eksportēt koka izstrādājumus, mēbeles, rotaļlietas, darbarīkus, durvis, logus, nevis tikai baļķus. Tādējādi lielāks peļņas procents paliktu Latvijā.

Latvijas ģeopolitiskais stāvoklis vēsturiski radījis daudz problēmu un zaudējumu. Tajā pašā laikā Latvijas atrašanās vieta dod iespējas gūt izejvielas, kā arī eksportēt, izmantojot jūras un sauszemes ceļus. Atliek tikai darīt.

Normunds Medens

Galerija

Baltic Crossroads

3929 Fountain Ave,
Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216;
atvērta katru dienu!

www.baltic-crossroads.com

PRIEKĀ!
FOTOMĀKSLA TEV UN TAVAI ĢIMENEI

949-380-1884
www.fotograafe.com

Ziedojumi DK LB ar biedru gada maksām

Anna Ābele – \$50; Gunārs Boršteins – \$100; Aleksandrs Graps – \$25; Loma Kārklīņa – \$60; Jānis Kļaviņš – \$25; Jānis Ķivulis – \$10; Georgs Lapiņš – \$975; Kazimirs Laurs – \$25; Ileāna Liela – \$10; Daina Ložņicina – \$10; Ivars Mičulis – \$35; Kārlis Millers – \$25; Omula Pence – \$25; Antra Priede Bergere – \$10; Aristīds Ratermanis – \$10; Gaida Rimša – \$50; Jānis Ripa – \$75; Tamāra Rūse – \$60; Biruta Šulca – \$60; Benita Trapse – \$35; Georgs Ūdris – \$25.

Biedrības valde pateicas par ziedojumiem.

Labojums

Zigrīda Grietēna Losandželosas amatieru teātra uzvedumā, Mārtiņa Zīverta komēdijā „Minchhauzena precības”, ko izrādīja 1955. gada 20. augustā Holivudā, Plamerparka (Plummer Park) teātra zālē, tēloja **Irmes**, nevis Jakobīnes lomu, kā kļūdaini minēts aprīļa biļetena 21. lappusē attēla parakstā.

Jakobīnes lomu toreiz tēloja Ilga Jankovska, Minchhauzena – Ansis Tipāns, lugu iestudēja režisors Vilis Lapiņš, dekorātos bija Imants Tilgass, gaismotājs – Ilgvars Dižgalvis.

Vilnis Ivars Grietēns ir Zigrīdas Stīles dēls, nevis brālis.

Atvainojos lasītājiem par kļūdām.

Redaktore

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

(dibināta 1969. gadā)

Noguldījumi: par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā 4 reizes gadā; brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu. Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

Aizdevumi: noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kreditkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

Naudas sūtīšana uz Latviju: norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā. Nosūtīšanas izmaksa: \$20.00 Čeki izrakstāmi ar norādi: *Northern California Latvian Credit Union*

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union
P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks: otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00 -8.00 pm. Biroja vadītājas **Sanitas Vilgertes** tālr.: 415-643-9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā **Arnis Tūbelis**, tālr.: 415-334-6606

Sibirijā zudusī bērība

Ilmars Salts

A Stolen Childhood

Five Winters in Siberia

[Paperback] Cena: \$14.95

Translator: Gunna Dickson

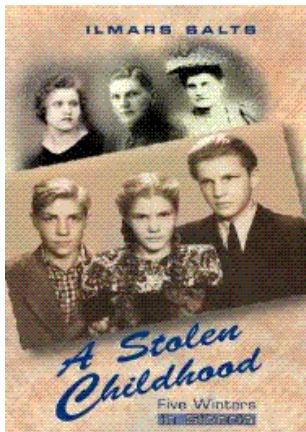
Grāmatu var pasūtīt:

www.Amazon.com

Ilmara Šalta autobiografiskās grāmatas jauns izdevums ASV.

Latvijā grāmata iznāca 2008. gadā ar Lasvegu latvietes Birutas Salakas-Nelsonas un viņas dzīvesbiedra Džima Nelsona atbalstu, izdošanai līdzekļus ziedoja arī Latviešu nacionālās padomes Lielbritānijā priekšsēdis Andrejs Ozoliņš. Autors atmiņu grāmatu veltījis saviem izsūtījumā Sibirijā mirušajiem vecākiem.

Grāmatu ASV izdevusi tulkotāja Gunna Diksone.

PĀRDOD ZEMGALES TAUTASTĒRPU

Brunči ar rozītēm, apakšsvārki, linu krekls, rūsas krāsas ņieburs ar piecām sudraba pogām, josta, izšūta balta sievas aube, sarkans ciets vainags, mazāks mīksts sarkans vainags, zaļš lakats ar bārkstīm, vilaine ar bārkstīm, trīs mazas sudraba saktiņas. Izmērs: 10-12 (ASV). Cena \$500. Piedāvāju pirkt arī Kārļa Grenciona darinātas sudraba zīļu krelles, apm. 29 collas (25 zīles); \$700. Tālr.: 760-565-6135

Svinēsim kopā!

Lūgti pieteikties latvieši vai cittautieši, kuri vēlētos svinēt savu dzimundienu kopā ar citiem jubiliāriem latviešu namā.

Zvanīt Tamārai Kalniņai, tālr.: 805-382-2925

Aicinājums pieteikties un piedalīties zolītes, pokera un novusa turnīros;

Izziņas: pegijat@inbox.lv

vai jetaube@earthlink.net

Jāņu siers

Pasūtījumus līdz 16. jūnijam pieteikt Intai Zemjānei, zvanot vai rakstot; tālr.: 805-684-7258,

e-pasts: janusiers@gmail.com

Cena par apm. 2,25 mārciņu rituli –\$20 (var maksāt ar čeku vai skaidrā naudā). Sieru varēs iegādāties piektdien, 21. jūnijā, latviešu namā no plkst. 4.00 līdz 7.00. Iespējams ar *priority mail* nosūtīt sieru uz mājas adresi; jāpievieno pasta izdevumi – \$5,95 par rituli.

Citāts

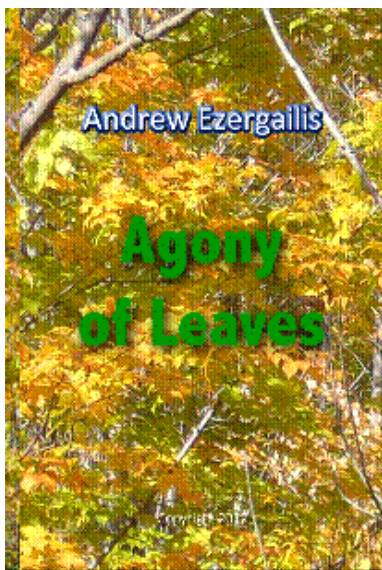
Rindas no Helēnas Džoisas raksta „Sanpaulu” žurnāla *intelligent life*, 2011. gada rudens numurā:

„Pārsteidzošas un ne mazāk patīkamas ir sanpauliešu fiziskās draudzības izpausmes. Biznesmeņi satiekoties apskaujas, un svešinieku e-pasti beidzas ar kādu *abraços e beijos* (skūpstu un apskauju) variāciju. Pagājušogad es kopā ar Maiklu Rīdu intervēju toreizējo prezidentu Luisu Ignasiu Lulu da Silvu. Uzveļot domu, viņš ik pa brīdīm paklapēja pa blakusēdošā Maikla roku un vienubrīd pat paliecās uz priekšu un strauji sabužināja viņa matus. Mēģināju iztēloties britu premjēra Deivida Kamerona līdzīgu reakciju, taču nesekmīgi.

Anglijā izaudzināta desmitgadnieka mātei tas ir liels plūss. Kad dēls reiz īpaši labi nospēlēja savu ģitaras partiju, brazīliešu skolotāja viņu apskaujot pacēla gaisā. Anglijā skolotāji ne reizi nebija puikam pieskārušies, pat ne labojot roku novietojumu. Šeit viņa draugi pastaigājas, rokās sadevušies, un nesen redzēju kādu bērnu, kas spēlējās ar mana dēla auss lipiņu, it kā tas nebūtu nekas neparasts. Kad pārcēlāties uz Brazīliju, dēls jau bija sācis izvairīties no maniem skūpstiem. Pēc gada viņš ļāva sevi apskaut, cik vien man gribējās.”

Andrievs Ezergailis „Lapu agonija”

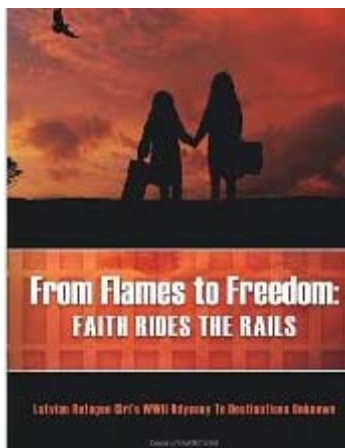
Andrieva Ezergaiļa bio-grafiskais romāns „Lapu agonija” par dzīvesbiedri Intu Miški Ezergaili 2012. gada maijā tika izdots tulkojumā latviešu valodā, to var iegādāties arī angļu valodā. Lasītājs iepazīsies ne tikai ar Intas Ezergailes biografiju, bet uzzinās arī par latviešu tautas 20. gs. dziļo traumu. Grāmatā stāstīts par bēgšanu no Latvijas 1944. gadā, pieredzēto kara laikā, dzīvi pārvietoto personu nometnē un emigrācijā, tajā ir arī viens otrs erētisks akcents. A. Ezergaiļa grāmatu „Lapu agonija” var iegādāties grāmatu galdos vai tīmeklī www.amazon.com Cena \$18.00.

Atmiņu stāsts

Skaidrite Rita Sparks *From Flames to Freedom: Faith Rides the Rails*

The World War II memoir, based on a Latvian girl's diaries, recounts experiences from her sunny childhood on the Baltic Sea to being catapulted into the turmoil of the Soviet and Nazi occupations. She is an eyewitness as people are deported in cattle cars to Siberia and Jewish children are marched to their graves by Hitler's SS men. Her childhood is engulfed in flames when her home and dreams turn to ashes and she becomes a refugee riding freight trains to Displaced Persons' camps in Austria. Disguised as gypsies, the family flees to the British Zone to escape deportation to Siberia. The unbiased account from a child's perspective relates how her family's faith, courage, love, and resiliency allows them to rise above despair, hunger, hard labor, and invading armies to start over again. With God as a traveling companion, their wanderings lead to a new homeland where new trials await.

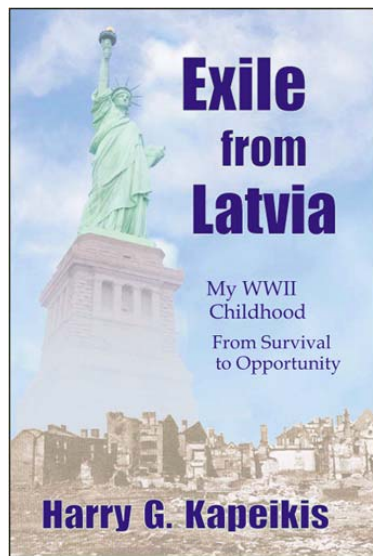

www.FromflamesToFreedom.com

Bēgšana no Latvijas

Harija Kapeiķa dēls, ārsts Vašingtonas pavalstī Paulis Kapeiķis, gadiem ilgi mudināja tēvu uzrakstīt par piedzīvojumiem, Otrā pasaules kara beigās ģimenei atstājot Latviju, dzīvi Haunštetes (Haunstetten) bēgļu nometnē Vācijā, lai bērni un mazbērni uzzinātu ko vairāk par vecāku un vecvecāku likteni.

Autors raksta: „Tā tapa jautrs stāsts angļu valodā par grūtiem laikiem *Exile From Latvia: My WWII Childhood – From Survival to Opportunity*, lai lasītāji visā pasaulē saprastu, ko mēs piedzīvojam un pārdzīvojam. Rakstīju no sirds un neaizmirsu pieminēt arī jautros brīžus, kad smējāties par pārpratumiem un kļūdām, pētījām Vācijas lielos Alpu kalnus un dziedājām latviešu dziesmas. Protams, neaizmirsu arī mirkļus, kad, jauns puika būdams, ieraudzīju skaistas meitenes un sāku fantazēt par mīlestību. Grāmatā atspoguļota mana bērnība, un varbūt lasītājs jutīs latviešiem līdzīgu par mūsu zaudējumu, dusmosies par diktatoru Staļina un Hitlera cietsirdību un priecāsies par mūsu jaunās dzīves izdevībām.”

Grāmatu var iegādāties *Trafford Publishin*: www.trafford.com/07-1299 310 pages; quality trade paperback (softcover); catalogue #07-1299; ISBN 1-4251-3400-9; US\$21.42, CA \$26.00, EUR17.63, £11.69

Harijs Kapeiķis dzimis Rīgā 1935. gada 22. jūlijā. Ģimene 1949. gadā no Vācijas izceļoja uz ASV un apmetās uz dzīvi Takomā, Vašingtonas pavalstī. H. Kapeiķis Vašingtonas universitātē ieguvis bakalaura gradu arhitektūrā un Pacifika luterāņu teoloģiskā seminārā Berklijā, Kalifornijā, teoloģijas maģistra gradu. Tagad H. Kapeiķis ar ģimeni dzīvo Kanadā. Viņš sarakstījis lugu *The Fourth Gift*, kas izrādīta Sietlā, Vašingtonā, un Lieliedienu uzvedumu *In the Spirit of Easter*, ko Sietlā (Vašingtonā), Lafajetē (Kalifornijā) un vairākās pilsētās Kanadā bija iespēja redzēt daudziem skatītājiem.

Slepeni rakstītās grāmatas pasaules populāritāte

Kas ir aizliegta grāmata? Kas ir aizliegti autori? Padomju Savienībā izaugušie par to varētu stāstīt aizgūtnēm. Par aizliegtās literatūras lasīšanu, glabāšanu un nodošanu citām personām, pat par šādas rīcības neziņošanu čekai cilvēkus ieslodzīja cietumā un nometināja Sibīrijā. Daudzus literātus vajāja, ievietoja psīchiatriskās slimnīcās un nomocīja. Diemžēl vēl aizvien pasaulē maz kas mainījies: diktatoru režīmam nav nekā nīstamāka par patiesības vārdu un garu!

Šogad apņēma 40 gadu, kopš lasītāji iepazīna Aleksandra Solžeņicina grāmatu „Gulaga archipelāgs”. Latviešu valodā Franka Gordona un Artūra Strautmaņa tulkojumā grāmata apgādā „Grāmatu draugs” iznāca 1974. gadā. Šis Solžeņicina darbs tulkots 35 valodās, kopējais mētiens – apmēram 30 miljoni. Bijušais politieslodzītais, virsnieks, ko apcietināja Otrā pasaules kara beigās par atļaušanos privātās vēstulēs kritizēt Staļinu, materiālus šim unikālajam darbam vāca visus pēckara gadus, bet neatļāvās to publicēt pat pēc tam, kad viņam par stāstu „Viena diena Ivana Deņisoviča dzīvē” tika piešķirta Nobela prēmija. Kāpēc? Autors raksta: „Ar smagu sirdi es gadiem ilgi atturējos no šīs, jau gatavās grāmatas publicēšanas: pienākums saudzēt vēl dzīvus man bija nozīmīgāks nekā parāds, ko prasa mirušie.”

„Gulaga archipelāgs” tapa un tika pārrakstīts ārkārtējā slepenībā, trīs ziemas Solžeņicins strādāja nomaļā viensētā Igaunijā, ieslodzījuma biedra sagādātā pajumtē. Ap dižo disidentu pulcējās neliela, bet uzticama draugu grupa: viņi palīdzēja, kā vien varēja, veicot redaktora, korektoru, mašīnrakstītāja darbu. Viena no palīdzēm tika izsekota un apcietināta, spīdzināšanas laikā viņa atzinās, kur paslēpts darba melnraksts (tam pēc pārrakstīšanas jau bija jābūt iznīcinātam, bet sievietei necēlās rokas unikālo rokrakstu iznīcināt): pēc pratināšanas viņa it kā izdarīja pašnāvību... Tas bija kā pēdējais piliens – rakstnieks nekavējoties atļāva publicēt Francijā nogādāto mikrofilmēto manuskriptu.

Pirmo izdevumu unikālā grāmata piedzīvoja Francijā, arī tur izdevējam vajadzēja strādāt pusslepenībā: tā nebija neka brošūriņa, ko varētu iespiest un ievākot dažu stundu laikā! (Latviešu izdevumam ir 526 lappuses.) Grāmata nāca klajā 1973. gada 28. decembrī, dažus eksemplārus uz Maskavu aizveda krievu jūrnieki, turpmākais salīdzināmais ar ugunsgrēku stepē: cilvēki uzticēja grāmatu lasīšanai, pulkstenī skatoties, pārkopēja un dažādi pavairoja Solžeņicina titāniski paveikto darbu!

Šajā grāmatā Solžeņicins, protams, piemin arī Baltijas republiku brutālo okupāciju: „Pēc lielā Eiropas jucekļa Staļinam izdevās 1948. gadā atkal pamatīgi aizzogoties, sanaglot griestus krietni zemākus un šajā spiedīgajā tel-

pā sabiezināt veco 1937. gada gaisu. Netika piemirstas arī nacionālās plūsmas... mežos paņēmtie... nakstsmāju un pārtikas devēji... tad viņu sievas... jauna sociālā profilakse un kolektīvizācijas nodrošināšana. Veseliem ešloniem no trim Baltijas republikām veda uz Sibīrijas trimdu gan pilsētniekus, gan zemniekus. Vēstures ritms šajās republikās tika sagrozīts. Īsos, spriegos laika sprīžos tām tagad bija jāatkārto ceļš, ko bija nostaigājusi viena Padomju Savienības valsts.”

Pa šiem 40 gadiem pasaulē izdoti simtiem darbu par izsūtīto likteņiem, bet Aleksandra Solžeņicina grāmata joprojām ir kā nenolaužama masta priede. Par to paldies viņam un grāmatas tulkotājiem brīvajā pasaulē!

Represētājam lietuvietim, kas bija sācis „Gulaga archipelāga” tulkošanu, nācās Sibīrijā pavadīt vēl desmit gadu.

A. Solžeņicinam par viņa darbu tika piespriests visnēzīgākais sods – izraidīšana no dzimtenes. Kādu laiku viņš dzīvoja Vācijā, tad ASV Vermontā, atgriezās Krievijā 1994. gadā, miris pirms pieciem gadiem. Viens no viņa četriem dēliem, mūziķis Ignats Solžeņicins dzīvo un strādā Ņujorkā.

BĒRNUDĀRZS

Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com
www.amothergooseacademy.com

Armands Melnbārdis
Hollywood Violin & Piano Academy
Tālrs: 386-295-1888;
e-pasts:
ArmandHimself@gmail.com
www.vio7.com

Randy Rhoads' Musonia School of Music
12111 Tiara Street
North Hollywood, CA 91607

Klasiskā latviešu pareizrakstība

Klasiskā latviešu pareizrakstība (KLP) atšķiras no dažādām „normām”, kuņas ir kombinētas, pārveidotas, ieviestas kopš padomju okupācijas sākuma 20. gadsimta 40. gados. Padomju „normas” vajadzētu atcelt, jo tās tīši attālināja latviešus no pirmās Latvijas Republikas kultūras un zinātnes, bet atcelšanai pietrūka apņēmības trešajā latviešu atmodā. Tomēr 21. gadsimtā KLP lieto daudzas latviskumam uzticīgas izdevniecības, valodnieki, vārdnīcu autori, latvieši Latvijā un citās zemēs, valodas aktīvistu – LVAK. Taču jāievēro arī, ka daļā publikāciju KLP tiek lietota nepilnīgā veidā, piemēram – Sigurda Gravas „Pilsētvides vārdnīcā” (2006), Pēteru Apiņa apjomīgajā sējumā „Cilvēks – anatomija, fizioloģija, patoloģijas pamati” (1998) [lieto ch, r, bet neievēro pareizo KLP garumzīmju sistēmu un aizguvumu rakstības principus].

Pazinēji un lietotāji KLP uzskata par tīrāku, ērtāku un vērtīgāku valodas formu, bet padomjlaiku ietekmēto pareizrakstību (PIP) – par „lāča pakalpojumu”, kam pamatā ir attālināšanās no skaidras un nebojātas latviešu valodas. Tāpēc ikvienam ir tiesības publiski lietot KLP, kas ir pamatota zinātnē, vēsturē un kultūrā!

KLP no PIP atšķir vairāki aspekti – 1) morfoloģija jeb vārdu uzbūve, locīšana un atvasināšana; 2) no citām valodām aizgūtu vārdu rakstība. Atšķirību nav daudz, tomēr tās ir manāmas. Sākumā mēdz pamanīt mazākos ķieģeļišus – burtus r, o un digrafu ch. Taču izpratne rodas iedziļinoties – vēlams lietot prātīgas valodas mācībgrāmatas, lasīt izdevumus labā un pilnīgā KLP, sarunāties ar tās pratējiem. Datorā un kabatas tālrunī burti r un o parasti ir atrodami; jācer, būs arī klasiskās pareizrakstības pārbaudes rīks jeb „pārbaudītājs”.

Īss klasiskās latviešu pareizrakstības apskats

Vārdu uzbūve

„Kaŗš”, „kuŗš”, „vaŗš”, „gaŗš”. Galotne -ŗ seko aiz mīkstīnātiem līdzskaņiem un j (izņemot izskaņas -ŗjs un -(t)ājs). Līdzīgi (der iegaumēšanai!) – „ceļŗ”, „zaļŗ”. Pie tam – raksta „gaŗām”; bet bez mīkstīnājuma – „gar”, kā arī „pagarināt”, „garens”, „gareniski”; „kariņŗ”, „kareivis” (jo mīkstīnājums zūd i un e priekŗā). Līdzīgi – „slapīnāt”, „celīņŗ”.

Lietvārdu locīšanā, arī salikteņos

Ja 2., 5. deklinācijas vārds beidzas ar „-ŗis”, „-ŗe”, jābūt līdzskaņu mijai.

2. dekl. – „pāŗa”, „pāŗiem”, „bāŗabērns” (no vārda „bāŗis”, ne „bāŗs”), „punduŗkrūms” (no vārda „punduris”). Līdzīgi – „brāŗa”, „brāŗiem”, „mieŗagrauds” (no vārda „mieŗis”; nepierasti un nelatviski būtu „mieŗagrauds”, „mieŗgrauds”).

5. dekl. – „bēŗu”, „bedŗu”. Līdzīgi – „vāŗu”, „mēŗu”,

„eŗļu”.

Atvasināšanā no lietvārdiem

„Dūŗains”, „stūŗains”, „bedŗains” („ŗ” ir no lietvārda ģenitīva – „dūŗu”, „stūŗu”, „bedŗu”). Līdzīgi – „akmeņains”, „asiņains”, „drudŗains”, „pēŗļains” (no ģen. „akmeņŗ”, „asiņŗ”, „drudŗa”, „pēŗļŗ”).

Darbības vārdu locīšanā un atvasinājumos no darbības vārdiem

Tagadnē – [viņŗ, viņi] „aŗ”, „beŗ”, „ķeŗ”, „ŗķiŗ”, „tveŗ”, [es] „aŗŗ”, [mēs] „beŗam”.

Divdabjos, kam pamatā tagadnes forma – „aŗams”, „beŗams”, „pāŗŗiŗams”, „nenotveŗams”; „dzeŗoŗŗ”, „sveŗoŗŗais” utt. Līdzīgi – verbi, kam nenoteiksmē „-lt”: „velt” > „veŗļu” > „veŗlams” un „celt” > „ceŗļu” > „ceŗlams”, „ceŗloŗŗ”.

Sveŗvārdu jeb no citām valodām aizgūtu vārdu saknēs

Vispāŗīgs likums – viena un tā pati vārdļa (kam ir arī vienāda vai radniecīga sēmantika) dažādos vārdos parasti paliek nemainīga, piemēram:”

A) „prognōze”, „prognōzēt” (nevis PIP variants „prognozēt”), „ģnōŗŗiŗis”, „ģnōŗŗeoloģija”, „diagnōze”, „diagnōŗŗisks”;

B) „patosŗ”, „patētisks”, „apatisks”, „simpatijas”, „patogenisks”;

C) „grafu teōŗija”, „grafika”, „grafisks”, „grafēma”, „grafēt”, „elegrafs”, „telegrafēt”, „fotografisks”, „leksikografija”, „ortografija”, „grafits”, „grafiti”;

D) „[grieķŗu dievs] Pāns”, „pānisks”, „pānika”;

E) „mīts”, „mītoloģija”, „mītisks”, „mītiskot”, „mītoloģizēŗ”;

F) „mūza”, „mūzejs”, „mūzika”, „mūziķis”, „mūzikants”, „mūzicēt”, „mūzikāls”, „mūzikālitāte”;

G) „schizma”, „schizofrenija”;

H) „terrakota” (degmāls), „territoŗija”, „territoŗiāls”.

Dažādās sveŗvārdu daļās –

1) vārdŗu beigās – „minis”, „maksis”, „optimis”, „konsenss” (ne „optimums”, „konsensuss”);

2) vārdŗu sākumā – „eufēmisms”, „eutanazija”;

3) vārdŗaŗu sadurēs – (nereducē divēŗus līdzskaņus l, ļ, m, n, ņ, r): „irrēŗulārs”, „alliterācija”, „illūzija”, „immatrikulēt”.

Autentiskāka atveide – vārdŗus no citām valodām pārņem cik iespējams tieŗi, bez starpniekvalodu pārveidojumiem: „neutrāls”, „pseudonims”, „oikūmenisks” (PIP – „ekumēnisks”), „oikonomika”. Autentiski atveido arī īpaŗvārdŗus – „Eŗļuna” (no latg. dial. „Aglyuna”), „Euripids”, „Hēliopole” (radn. – „hēlijs”), „Kaukazŗ”, „Promētejs”, „Suchumi” (lokāms; ar cietŗ „ch”); Lietuvas pilsēta „Kauna” (lietuviski ir „Kaunas”, nav pareiza

„Kauņa” tikai kā sabalsojums ar „Viļņu”).

Svešvārdu atvasināšanā – gaŗumzīmes ir konsekventas!

„Reālitate”, „privatizēt”, „konsultātīvs”, „nominācija”, „provīzorisks”, „rutinēts” (atvasināti no vārdiem „reāls”, „privāts”, „konsultācija”, „nōmens”, „provīzija”, „rutina”). Tālākos svešvārdu atvasinājumos nav jāaizstāj gaŗi patskaņi ar īsiem (nav jāreducē), pat ja tie ir tālāk no galotnes. Latviešu valodā, piemēram, no vārda „vāle” atvasina šādi: „vālētājs”, nevis ar redukciju – „valētājs”; un arī svešvārdiem nekāda atsevišķa PIP ieviesta metode nav vajadzīga.

Svešvārdu izskaņās

„-ids” („individs”, „oksid”; un „oksidēt”)
 „-ācija” un „-ātors” („rēgulācija”, „rēgulātors”)
 „-azija”, „-azēt”. (Vairāk skatīt vārdnīcās!)

Svešvārdos – gan „ch”, gan „h”!

Šķiŗ grafēmu „h” (izrūnā kā vieglu dvēsumu [grafēmas „ch” (izrūnā kā cietu [„ch” – daudzos grieķu cilmes vārdos, piemēram: „technika”, „mechanika”, „hierarchija”, „charta”, „chronoloģija”, „chrōmatisks”, „achaji”];

„ch” – slaviskas un āziātiskas cilmes vārdos, piemēram: „šļahta”, „chalva”, „chaki”, „Čaŗkova”, „Terechova”, vācu cilmes vārdos: „Richards” (izrūna: mīksts [x]);

(2) „h” – daudzos svešvārdos, piemēram:

„homeopatija”, „hipotēkārs”, „humors”, „hipiji”, „helovīna”, „hokejs”, „hobijs”, „horizonts”, īpašvārdos „Helsinki”, „Haralds”, „Hermione”, „Hēsiods”; arābu cilmes vārdā „alkohols”, citos austrumu cilmes vārdos – „hinduizms”, „Harbina”.

Svešvārdos – citu nepamatotu parādību novērsumi

Bez iestarpinātiem patskaņiem – „prōzists”, „prōzisks” (nevēlams: „prōzaiķis”, „prōzaisks”), „eiropisks” (nevēlams: „eiropēisks”).

Noderīgi elektroniski bezmaksas avoti:

„Latviešu valodas pareizrakstības vārdnīca” (1944. g. redakcija), vietnē „Eraksti” kopš 2007. g., PDF datne – <http://www.eraksti.lv/fetchbook.php?urlkey=8875131>.

„Profesora J. Endzelīna atbildes” (Rīgas Latviešu biedrības valodniecības nodaļas sēžu protokoli, 1933-1942), vietnē “Eraksti”, PDF datne – <http://www.eraksti.lv/fetchbook.php?urlkey=6513378>.

„Kas valda valodu, valda prātu” – 13 minūšu dokumentāra filma par pareizrakstības attīstību no 19. gadsimta līdz mūsdienām (videopieliķums Jāņa Kušķa grāmatai «Mūsu valoda II»), datums 29.11.2009., <http://www.nacionalisti.lv/raksts/585/izglitiba-vide/multfilma-kas-valda-valodu-valda-pratu/>.

Rīgas latviešu biedrības Valodas attīstības kopas locekļi **Valters Feists** un **Jurgis Šuba**

Latvijā atrasta jauna kukaiņu suga – rūsganais sprakšķis

Daugavpils universitātes biologi Pededzes lejteces dabas liegumā 2011. gadā Latvijā atklāja jaunu kukaiņu sugu – rūsgano sprakšķi.

Rūsganais sprakšķis ir apmēram divus centimetrus gaŗa vabole, kas dzīvo neskartos mežos un parkveida pļāvās vecos dobumainos ozolos, gobās, vītolos. Sprakšķa kāpuri barojas ar lapkoku praulgrauža, marmora roŗvaboles, zeltainās un vara roŗvaboles kāpuriem. Baltijā zināma tikai vēl viena rūsganā sprakšķa atradne – Lietuvā, Kauņas apkaimē. Daugavpils universitātes Bioloģijas institūta biologi 2011. gada vasarā dabas liegumā „Pededzes ieleja” pirmo reizi Latvijas vaboļu pētījumu vēsturē izmantoja jaunu vaboļu ievākšanas metodi – feromonu lamatas. Ziņas par Latvijas zinātnieku jaunatradumu publicētas izdevumā „Baltic J. Coleopterol. 11

Latvijā atrasta jauna ūdensaugu suga

Daugavpils universitātes Sistēmātikās bioloģijas institūta pētnieks Uvis Suško Latvijā atklājis jaunu ūdensaugu sugu – lielo najādu (Najas major). U. Suško jau 1989. gadā Daugavpils novada ezerā pie Silenes atrada ūdensaugu, kas toreiz tika uzskatīts par Latvijā biežāk sastopamo jūras najādu (N. marina). U. Suško 2010. gada augustā kopā ar botāniķi Lieni Auniņu atklāja vēl citu šī auga atrašanās vietu Latvijā – nelielā ezeriņā pie Pušas (Rēzeknes novadā). Abi paraugi (1989. gadā un 2010. gadā atrastie) tika nogādāti profesoram N. Cveļovam Sanktpēterburgā, un viņš atzina, ka šie augi ir lielā najāda (Najas major).

Tātad pēdējā 21 gada laikā Latvijā atrastas jau trīs jaunas najādu sugas – lielā najāda (Najas major) un mazā najāda (N. minor) 1989. gadā; smalkā najāda (N. tenuissima) – 2006. gadā. Pašlaik zināmas jau piecos ezeros augoņas najādu sugas, ko bez minētajām sugām vēl papildina lokanā najāda (N. flexilis).

EULOGY

Regina Baltkajis

May 8, 1914 – February 26, 2013

By Edgar B. Anderson

Delivered at Holy Family Catholic Church,
Glendale, California, March 14, 2013

In the 1980s and 1990s I had the opportunity many times to sit in Regina's kitchen and listen to her regale me with her endless stories, something she very much liked to do. Over all those hours, however, there was one story that has particularly stayed with me. So, according to my memory...

It was the summer of 1944, and Latvia was in the last days of the German occupation. Regina was alone praying in a Catholic church in Riga. Her husband was away working as a journalist somewhere at the War front. Regina was asking God to help her decide what she should do.

The Red Army was returning to Latvia, and she had to flee if she did not want to end up in a Siberian labor camp, a fate suffered by so many thousands of other Latvians during the earlier Soviet occupation of 1940-1941. She had survived the Russians the first time, and now the Germans, but she could not hope to be so lucky again when the Communists returned.

As she left the church her prayers were answered. She met a Lutheran pastor who invited her to join him and his congregants on a ship to East Prussia. From there they would travel to the western part of Germany where they hoped to meet up with the Allies once Hitler had lost the War.

And so she prepared to leave her country. She said goodbye to her family, who could not or would not leave. It turned out that she never saw her parents again.

And who were these parents and what about this family?

Regina's father, Jāzeps Baško, was born near Daugavpils in Latvia. He was a military man, a decorated bomber pilot in the Tsar's Army in World War I, wounded in action the year that Regina was born. Her mother, Jevdokija Kirikova, was Russian. As Regina later said many times, she was in awe of and even feared her father, and she adored her mother.

The Baškos lived in St. Petersburg with their two sons, Jāzeps Jr. and Julians. Their only daughter Regina was born in May, 1914, in the city that by now was renamed Petrograd. Regina spent her first seven years growing up in Russia during the First World War and the Russian Revolution.

Regina Baško as a young woman in Latvia

In 1921 after the Communists had solidified their power in Russia, the family moved to newly independent Latvia. Jāzeps Baško offered his services to the Latvian military, and by the late 1930s he reached the rank of General and was put in charge of all Latvian aviation, both military and commercial. The Baškos lived in an apartment in Riga and a country house in Latgale in eastern Latvia.

In 1938 Regina married Viktors Baltkajis, a young Latvian journalist, who was also a product of the endless political turmoil in Europe – he was born in Harbin, China, in 1908. The year after they married he covered the Soviet invasion of Finland. Regina and Viktors made their home in Riga, but because of his work, they also lived for a short time in Stockholm and London. They traveled all over Europe in the brief period before the outbreak of World War II.

Despite the difficulties of war and occupation, Regina was finally able to finish her education, and she received her Bachelor's degree in biology in 1943 from the University of Latvia.

The following January, 1944, her brother Jāzeps graduated from medical school. The Germans drafted him

right away to work as a military doctor. The first day out in the field he was killed by shrapnel.

In October, 1944, Riga fell to the Soviets. By this time Regina was in southwestern Germany where eventually she was able to reunite with Viktors. When the War was over, they became registered with the Allied-run Displaced Persons Camp in Esslingen, near Stuttgart.

Now it happens that my mother Austra also fled Latvia to Germany – with her parents and brother Oskars in October, 1944. She had been in dental school at the University of Latvia during the War and was graduated early in January 1944 – as was Regina’s brother – because the Red Army was fast approaching. The Germans ordered her to work in a dental office in Liepaja on the Baltic Coast.

After the War ended my mother was living for a short time in Munich. One morning in late 1945 she was waiting at a bus stop, and suddenly amidst all the rubble of the ruined city a striking young woman wearing an elegant suit with a fur collar and a big hat approached her and asked, “Are you Austra Udriš?” Needless to say, my mother was very surprised.

It turned out that my mother’s roommate and workmate in the dental office back in Liepaja, Rita, was also Regina’s roommate in Germany, and Rita had my mother’s photo sitting on her dresser.

And by such chance began a friendship that lasted 65 years.

In 1948 Regina and Viktors were permitted to immigrate to America, and they headed straight for glamorous Los Angeles. At first they lived on Bunker Hill. Later they moved to an apartment building filled with Latvians on West 25th Street, just east of Arlington.

Initially Regina and Viktors both worked teaching Russian at Berlitz. Viktors felt obliged to give up journalism, and he then became a bookkeeper for a movie company. Regina went back to school to qualify as a medical technologist and spent 18 years at St. Vincent’s Medical Center, drawing blood and working in the laboratory.

Despite the difficulties of acclimating to life in a new land, Regina and Viktors were able to enjoy the social activities of the growing Latvian exile community. They attended many parties and balls and enjoyed spending time with their friends, including my parents, Marvin and Austra Anderson, who lived in nearby Pasadena.

In 1960 Regina and Viktors found their dream house in Santa Monica Canyon. As Regina told me, they walked into this little hillside bungalow and were instantly captivated by both the architecture and the view of the Pacific Ocean. They decided immediately to

buy the house even before realizing that there was a second floor down the stairs.

Regina and Viktors traveled back to Europe for the first time in the 1960s. On the return from their last trip in August, 1973, Viktors fell ill and suddenly died. Thus began Regina’s 40 years as a widow.

The next year Regina retired. She lived frugally on Social Security and a small pension. Thanks to Proposition 13, she was able to hold onto her home, which ultimately provided the funds to pay for her needs in her old age. Viktors’ mother lived downstairs, and Regina cared for her until she passed away.

Regina took up painting and showed her work in art exhibitions in Santa Monica.

She continued to travel occasionally to Europe when she could afford to do so, usually alone, and once with devoted friend Mary deVall, who is sadly unable to be here today.

She even travelled back to Latvia a number of times, reuniting with her surviving brother Julians, who lived until 2003, and her goddaughter Irena Antonova. She

Photo: Ed Anderson
May 16, 2008 – My mother Austra Anderson visits Regina in Santa Monica, their last time together

met for the first time brother Jāzeps' son, Dr. Jāzeps Baško III, and his large family. Regina's father had died right after the War in 1946 and her mother in 1964.

Regina enjoyed giving parties at her home, mostly for the Latvians, but each Christmas also for her English-speaking friends and neighbors.

She worshipped at St. Monica's Catholic Church in Santa Monica.

She very much loved her cats and her garden.

She attended the Latvian Song Festivals the few times that they were held in Southern California and participated in occasional events at the Latvian Community Center.

Regina was always beautifully dressed and coiffed, ever the most elegant lady in the room.

When Regina reached her 80s she began to slow down. Perhaps her relatively solitary existence took a toll on her, and she developed memory problems. Luckily, legal preparations had been made for old age – and just in the nick of time.

In May, 2005, Regina suffered a pelvic fracture, which led to hospitalization and nursing home, and then a move to the third floor memory impairment unit at Sunrise Assisted Living in Santa Monica. Soon thereafter she suffered a hip fracture and surgery. She never returned to her house in the Canyon.

Regina Baltkajis and Edgar Anderson, 2009

Sunrise became Regina's new home and its caregivers her new family. I had the responsibility for what turned into almost eight years to oversee her care and manage her affairs.

Igor Molchanov, who joins us here today, was executive director at Sunrise for many of those years.

Marnie Reid was activities coordinator on the third floor. I always knew that Regina was safe and secure when Marnie was on duty.

And there were the wonderful caregivers – Charmayne especially, dear Susan, Jeric, Lourdes, Ilona, Jade, Angela, Vanessa, Florence, Candi, Evelyn, JR, Denise, the two Esthers, and many others – along with the kind and conscientious medication managers, Chhandita and Ilse.

Helen Balabala was Regina's devoted and loving private caregiver who accompanied us on doctor's visits and assisted with Regina over the years, especially during the last difficult months of hospitalizations, making sure that her every need was met.

Oleg Vinokur was our cab driver, always ready to deliver us to the endless medical appointments.

Then, of course, there were Regina's doctors – Dr. Alex Gold and Dr. Peter Boasberg – whose skill and compassion were so greatly appreciated.

And, finally, her physical therapist, Nora Shamsi, who worked wonders with Regina.

Sorry to tell, there were far too many nights in the emergency room even to remember and so many needle sticks impossible to count.

But through it all, Regina was strong and uncomplaining. She always seemed to understand what was happening. She even kept her sense of humor.

When she would have her blood drawn, she would invariably evaluate the technique of the phlebotomist, telling the least among them, "I was much gentler than you are!"

Regina maintained her multiple language skills until the end, even as she spoke very little during the final months.

For me it was a great honor to take care of Regina, a responsibility that traced its roots back to that chance meeting with my mother at the Munich bus stop. The sad irony was that I was able to do so much for Regina whereas by virtue of distance and other circumstances I could do little for my own mother at the end of her life.

Regina was in my thoughts and concerns every day for the past eight years

It is hard to grasp that now things have changed.

Dear, sweet Regina will have a place in my heart forever.

Dzejnieka Imanta Ziedoņa pēdējā atdusas vieta Engures novada Ragaciema kapos

Foto: Anita Mellupe

Imants Ziedonis

Tu atnāci pie manis nu jau otrām lādzēm.
Ar acīm mirdzošām un mirdzot rokassprādzēm.

Bij kastaņlaiks. Tie paušķēdami plīsa.
Un kļuva pēkšņi žēl, ka dzīve ir tik īsa.

Tik tiek, cik gaismu ieraudzīt ļauj Dievs,
kad tu man gaŗām ej un iemirdzies.

Es nežēlojos. Dzīvi jāņem smejot.
Tik, cik tā iemirdzas. Kā gaŗāmejojot.

Losandželosas latviešu namā varēja pieteikties Latvijas pasei

Kopš 2012. gada Latvijas vēstniecība Vašingtonā piedāvā Latvijas pavalstniekiem iespēju saņemt Latvijas pasi, nebraucot uz Vašingtonu. Šim nolūkam iegādāta pārvietojamā pasu darbstacija, ar kuŗas palīdzību ārpus Latvijas vēstniecības telpām var iegūt pases saņēmēja biometriskos datus un viņu nofotografēt, ja pirms tam nepieciešamie dokumenti nosūtīti uz vēstniecību.

Losandželosā 11., 12. un 13. aprīlī viesojās Latvijas vēstniecības ASV trešā, konsulārā sekretāre Ilze Vītuma. Losandželosā viņa trīs dienu laikā pieņēma 50 apmeklētāju (dokumentus jaunu pasu saņemšanai bija iesniegušas 53 personas). Nepilnu divu mēnešu laikā viņi saņēms jaunās Latvijas Republikas pavalstnieku vai nepavalstnieku pases.

Losandželosā Latvijas pasei pieteicās gados jaunāki cilvēki, arī cittautieši, lielākoties jauniebraucēji, kuŗi dzīvo Kalifornijas lielākajās pilsētās – Sanfrancisko un Sandiego, Fīniksā (Arizonā), Lasvegās (Nevadā) un citur.

Ilze Vītuma Losandželosā ieradās 10. aprīlī un pēc darba vizītes Polijas vēstniecībā ASV atbrauca uz Losandželosas latviešu namu, kur katra mēneša otrās nedēļas trešdienas vakarā notiek Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes sēde. Viņa iepazinās ar biedrības valdes locekļiem, uzzināja par gaidāmajiem sarīkojumiem. Ilze Vītuma Losandželosā pavadīja četras dienas, apskatīja vairākas pilsētas ievērojamākās vietas. Viešņai mūsu pilsēta patika, viņa atzina, ka te dzīvo sirsnīgi un jauki cilvēki.

Sandra Gulbe-Puķēna

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PĀRDOŠANA, PIRKŠANA UN APSAIMNIEKOŠANA LATVIJĀ

Jānis Zeltiņš – konsultants un darījumu eksperts; e-pasts: zeltins.janis@gmail.com
Tāl. (LV): 29975584

Iespēšanas, kopēšanas
un dizaina darbi
Pēteris Brecko
26450 Ruether Ave, Unit 205
Santa Clarita, CA 91350
Tāl.: 818-783-4900

e-pasts:
LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu!

*By Appointment
Professional Notary Service
That Comes To You*

MOBILE NOTARY PUBLIC
VITA VOLKOVSKIS

Cell: (310)869-4679
Email: vitatons@yahoo.com

Valley View Realty
A Full Service Real Estate Corporation

Vita Volkovskis
Realtor

11273 Laurel Canyon Blvd. Cell (310) 869-4679
Mission Hills, CA 91345 Bus. (818) 361-0113
DRE Lic. No. 01920567 Email: vitatons@yahoo.com

Marta pēdējā diena

Sandiego latviešu ev. lut. draudzes priekšnieka Jāņa Legzdiņa un Karenas Rorbachas (Rohrbaugh) ģimenes locekļi Lūsija (Lucy – sēž uz soliņa), Benjamiņš (vidū) un Laima (malā pa labi) viņu paradīziskajā dārzā Lieldienu dienā

Latvijā 31. martā minčiem, kuŗi devās medībās vai citās svarīgās gaitās, bija jābrien pa dziļu sniegu

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīnāt kliņģeri, pīrāģus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;
PALĪDŽĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SĀGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c. IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:
MĀRTIŅŠ LEIKARTS
tālr.: 310-717-7577;
e-pasts: martin@shorewood.com

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Dr. JURIS BUŅĶIS
labprāt atbildēs uz jautājumiem par kosmētiskām procedūrām
e-pasta adrese: bunkis@ocps.com
biroja tālrūņa numurs: 949-888-9700;
Orange County Surgery Center
4501 Birch St., Newport Beach, CA 92660
mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

Draudzes Ziņas

Foto: Tamāra Rūse

Viņš tas Kungs radīja zemi ar savu spēku, lika stiprus pamatus pasaules ēkai ar savu gudrību un izpleta pār visu debesis ar savu atziņu.

(Jer. 10:12)

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065	323-255-4215
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

**5. maijs, plkst. 11:00 Lieldienu laika sestā svētdiena;
dievkalpojums ar dievgaldu; prāvests Kārlis Žols**

**12. maijs, plkst. 11:00 Lieldienu laika septītā svētdiena;
mācītājs Aivars Ozoliņš**

**9. jūnijs, plkst. 11:00 trešā svētdiena pēc Vasarsvētkiem;
mācītājs Aivars Ozoliņš**

**16. jūnijs, plkst. 11:00 ceturtnā svētdiena pēc Vasarsvētkiem;
mācītājs Aivars Ozoliņš**

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Piezīmes
31. marts	115	\$1709.00	\$14.86	Liieldienas; mācītājs Aivars Ozoliņš
7. aprīlis	31	\$812.00	\$26.19	Prāvests Kārlis Žols

LŪGUMS

**Lūdzam nokārtot draudzes nodevu par 2013. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem –\$60.00**

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt:
Dace Pavlovskā
3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065

PĀRDOMĀM

Atdari savu muti par labu tiem, kas paši ir it kā mēmi un savā labā runāt nespēj. (Sak 31:8)

Bezpalīdzība. Tas ir stāvoklis, kas baida ikvienu cilvēku. Mēs baidāmies būt bezpalīdzīgi. Piemēram, kļūstot veci, cilvēki kļūst bezspēcīgi un atkarīgi no citu palīdzības un žēlastības. Slimības mūs bieži padara bezspēcīgus. Arī kādas grūtas situācijas atņem spēkus. Bezspēcība nozīmē pazaudēt kontroli. Situācijas gaita vairs nav manās rokās. Es pats neko nevaru iespaidot. Salamans mūs mudina iestāties par tiem, kuri paši ir kā mēmi. Tātad par tiem, kuri nevar neko pateikt.

Kā iestāties par citiem? Ir dažādi veidi, kā mēs varam iestāties par citiem cilvēkiem. Varam viņus skatīt aizstāvēt, ja kāds apvaino, vai klusi paust savu atbalstu. Varam rīkot akcijas un protestus. Tas ir atkarīgs no tā, kādi esam. Daži ir brīnišķīgi orātori un var pārliecināt citus. Savukārt citiem labāk padodas personīgas sarunas, un viņi ar savu izturību un mīlestību iemanto pārējo uzticību. Bet šoreiz ne par to. Ir kāds veids, kas padodas ikvienam, ja vien tas tiek praktizēts. Tā ir lūgšana. „Tad nu es pamācu tevi vispirms turēt lūgšanas, pielūgšanas aizlūgšanas, pateicības lūgšanas par visiem cilvēkiem, par valdniekiem un visiem, kas ir augstā amatā, lai mēs dzīvotu mierīgu un klusu dzīvi visā dievbijībā un cienībā.” (1 Tim 2:1-2) Pāvils mūs mudina iestāties par citiem lūgšanā. Un ne tikai par sev mīļiem cilvēkiem, bet arī par valdību, lai mēs dzīvotu mierā. Esmu pati pārliecinājusies, cik liels spēks ir lūgšanai, kad sākam rēgulāri lūgt. Dievs dara brīnumus, pārveido cilvēku dzīvi, un, pats galvenais, lūgšana maina mani pašu. Lūdzot par kādu citu, Dievs piepilda manu sirdi ar mīlestību. Ar lūgšanu mēs ne tikai iestājamies par citiem un mainām situāciju, bet mainām arī sevi. Bieži cilvēks ir tik grūtā stāvoklī vai izmisis, ka pat nevar lūgt Dievu. Vai arī – kāds vispār Dievu nepazīst. Dievs mums ir devis šos cilvēkus, lai iestājamies par viņiem Dieva priekšā.

Novēlu mums visiem atvērtas acis un sirdis, lai redzētu tos, kuriem ir nepieciešama mūsu iestāšanās lūgšanā!

Denveras draudzes mācītāja Helēna Godiņa
(Raksts ievietots 2013. g. Baznīcas Gada grāmatā)

DRAUDZES LOCEKĻU DZIMŠANAS ATCERES DIENAS JŪNIJĀ

4. Pēteris Freimanis
5. Alma Ezerniece
11. Māra Rozentāle
12. Anniņa Zemjāne-Kaļiņa
15. Eduards Reimanis
16. Sigrīda Upeniece
17. Jānis Ripa, Anna Tetere
18. Kārlis Kalvāns
19. Maruta Dankere, Biruta Maldute
23. Kārlis Kalējs
27. Māra Sidlera
28. Irēne Gnerliča, Silvija Kurmiņa

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

Draudzes padome

Ja esam kādu izlaiduši, lūgums ziņot
Tamārai Rūsei vai Dainai Ābelei

LIELDIENU BROKASTIS

Pēc Kristus Augšamcelšanās dievkalpojuma 31. martā pulcējamies baznīcas lejas zālē Lieldienas brokastīs. Šogad draudzes padome centās samazināt lielo darba slodzi un aicināja draudzes locekļus nest groziņus vai palīdzēt citādi. Atsaucība bija ļoti laba un brokastu galds bagātīgs. Pateicamies Dievam un devējiem. Dāmu komitejas priekšiece Liene Linde bija laimīga par saziēdotajiem ēdieniem un no sirds pateicās visiem ziedotājiem. Īpašs paldies Dainai Ābelei un Dzidrai Freimanei par groziņu organizēšanu un Dainim Kalniņam par trauku mazgāšanu. Tieši tajā dienā mūsu draudzes loceklim Jānim Taubem bija dzimšanas diena. Jāni apsveica, pasniedzot puķes un nodziedot „Augstu laim’ un prieku no sirds vēlējam”.

**BAZNĪCAS GADA GRĀMATU 2013. GADAM VĒL VAR IEGĀDĀTIES
PIRMS VAI PĒC DIEVKALPOJUMIEM NO DRAUDZES DARBNIEMIEM
Cena \$20**

Kristus augšāmcelšanās!

No diviem vārdiem daudz!

Milvoku laikrakstā šad tad tiek ievietota vārdu spēle, kas izaicina vienā vārdā atrast daudzus citus. Ieteikums uzņemt laiku un saskaitīt, cik vārdus var no tā viena izveidot, lai salīdzinātu ar citu spēlētāju rezultātiem. Šī spēle ir kā smadzeņu vingrinājums. Mazliet mainot spēles likumus, domāju par diviem vārdiem: **Kristus augšāmcelšanās**” un ķēros pie darba!

Ātri vien sameklēju: *māceklis, sirgt, mirt, augšāmcelties*. Ir arī *auglis, salikt, augt, krāt!* Sekoja *solis, miers, celms, raugs!* Tad jau tālu nebija *augšme, ilgas, nest, lemt, runāt, kliegt!* Saskatīju, ka ir arī *saule, gaisma, lāsts, atlaist, miers*. Mazliet slēpās *stingrs, rāms, ciets*. *Mirst māsas, katrs, tomēr riskā, tukšā, tumšā alā atrasta ir laime*. Bet ne tik vien, *atklāts tiek mans gans, Tas, Kungs!*

Cik ilgi būtu varējusi turpināt, nezinu, jutu, ka šim brīdim pietiek, kaut zinu, šajos divos slēpjas vēl daudz citu vārdu. Šī doma noveda līdz Jāņa evaņģēlija beigām.

Jānis raksta: „**Ir vēl arī daudz cita, ko Jēzus ir darījis, un, ja to visu pēc kārtas uzrakstītu, tad, man šķiet, visa pasaule nevarētu uzņemt sarakstītās grāmatas.**” (*Jņ. ev. 21:25*)

Ko vēl citu Jēzus darīja? Pirms vai pēc savas augšāmcelšanās? To mums neatklāj māceklis, kas par sevi liecina, ka viņš ir „**tas, kurš par visu šo liecina un ir uzrakstījis; un mēs zinām, ka viņa liecība ir patiesa.**” (*Jņ. ev. 21:24*) Vai nebūtu labi dzirdēt vairāk no tiem, kas Pestītāju sastapa dienās pirms Viņš atgriezās debesīs? Zinām, Viņš šajā laikā pārvērta mācekļus par drošsirdīgiem sludinātājiem, tiem dāvinot Svēto Garu (*Jņ. ev. 20:22 – 23*), bet kas vēl notika?

Intriģē 20. nodaļas vārdi: „**Vēl daudzas citas zīmes Jēzus darīja savu mācekļu priekšā, par kurām šajā grāmatā nav rakstīts. Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jums, kas ticat, būtu dzīvība viņa vārdā.**” (*Jņ. ev. 20:30-31*)

Vārdam „zīmes” (angliski *signs*) Jāņa evaņģēlijā ir liela un nozīmīga loma. Ūdens tiek pārvērsts vīnā; ķēniņa galma vīra dēls un ilgstoši slims vīrs tiek dziedināti; 5000 tiek paēdināti; Jēzus staigā pa jūru; no sinagogas izdzītais, aklaiss vīrs sāk redzēt un no nāves piecelts Lācars.

Jāpiemin, ka pēc augšāmcelšanās arī notiek brīnums, kaut neparādās vārds „zīme”, tomēr mācekļiem Jēzus norāda uz zivju bagātību un kopā ar viņiem paēd brokastis. (2: 1-11; 4: 46-50; 5: 1-15; 6: 1-14; 6:15-21; 9: 1-12; 11: 1-44; 21: 1-14)

Neatbildēts paliek jautājums par „citām” zīmēm vai „lietām”, ko Kristus darīja tajās 40 dienās līdz Debesbraukšanai. Netrūkst rakstu ārpus Jaunās Derības, kas piedāvā savas atbildes, tomēr domāju, ka Jāņa evaņģēlija autors teiktu: nav ko meklēt, minēt.

Pietiek ar to, kas viņa uzrakstīts: „**Lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jums, kas ticat, būtu dzīvība viņa vārdā.**” Pietiek ar vārdiem, kas skaidri liecina par Viņu, kas grēka un nāves uzvarētājs un kuŗa augšāmcelšanos arī šogad Lieldienu rītā sveiksim ar gaviļēm, dziesmām, lūgšanām un pateicību! (Un daudzās draudzēs – arī kopā paēstās brokastīs!)

Laikraksta vārdu spēle aicina vingrināt smadzenes; Lieldienas aicina vingrināties ticībā! Lieldienu rītā mazliet agrāk jāceļas, jādodas uz dievnamu un, dzirdot mūžīgi patieso Dieva Vārdu, „jāskrien” līdz Marijai, sievietēm un mācekļiem – uz Kristus tukšo kapu un atpakaļ, tad plašajā pasaulē ar vēsti, ka Viņš ir augšāmcēlies! Tad piecelsimies kājās, lai kopā ar draudzi apliecinātu savu ticību! Un tā arī ir zīme, ka Viņš patiesi ir augšāmcēlies un turpina „citas lietas” mūsu katra ticības ceļojumā.

Un, ja arī šodien kāds no mums tiešām mēģinātu visu pierakstīt, ko Viņš ir darījis un dara, „**tad, man šķiet, visa pasaule nevarētu uzņemt sarakstītās grāmatas**” – vai datoros ierakstīto! Lai Viņš vairo prieku, katru zīmi atklājot un saņemot, katrā Viņa vārdā atklājot daudz, jo daudz vēl citus, kuŗi iedrošina un svētī. Kristus augšāmcelšanās priekā un cerībā no sirds novēlu skaistas un svētīgas Lieldienas!

Prāveste Lauma Zusēviča

Piezīme: Prāvestes apsveikums saņēmām marta beigās, kad biļetens jau bija nosūtīts iespiest.

ZIEDOJUMI

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

R. Gernatovska – \$70; I. & J. Sterni – \$100

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

R. Ābele – \$150; R. Gernatovska – \$30

REMONTIEM

R. Ābele – \$50; R. Gernatovska – \$70

MĀSU DRAUDZĒM

R. Gernatovska – \$30; I. & J. Sterni – \$50

ARCHIBĪSKAPA ALGAS FONDAM

J. & D. Janavi – \$50

LIELDIENU ZIEDOJUMI

Anonims – \$20; A. Ābele – \$200; D. Ābele – \$250;
R. Ābele – \$25; E. Andersons – \$25; J. & A. Avoti – \$50;
G. & R. Boršteini – \$100; E. Brauķe – \$50;
A. & I. Briškas – \$250; Z. Cīrule – \$50; V. Dābols – \$100;
D. & R. Dexter – \$100; R. & L. Diguilio – \$50;
E. Dumpis – \$25; T. & Z. Dumpji – \$100;
G. & A. Freibergi – \$50; P. & D. Freimaņi – \$75;
R. Gernatovska – \$100; L. Gonia – \$100;
E. & S. Jakobsoni – \$25; I. Jankovska – \$20;
K. & K. Kalēji – \$50; V. Ķeris – \$15; G. & G. Kuškēvici – \$200;
J. & V. Lāči – \$200; K. Laurs – \$50;
M. McPartland – \$50; I. Mičulis – \$25; N. Mičule – \$20;
A. Murphy – \$30; V. & D. Pavlovski – \$200;
V. & S. Pētersoni – \$300; S. Gulbe-Puķēna – \$25;
N. Priedīte – \$25; V. Purmale – \$50; E. Reimanis – \$50;
J. & K. Riekstiņi – \$40; E. & T. Rūši – \$200;
B. & G. Šulci – \$150; H. Skuja – \$50; A. & G. Stanton – \$200;
J. & I. Sterni – \$100; S. Šūmane-Karami & K. Karami – \$30;
A. Teteri – \$50; A. Tūbelis – \$200; O. & C. Tūbeli – \$1000; S. Upeniece – \$50;
D. & S. Vaļi – \$25; A. Veisa – \$50; H. Vinters – \$100;
V. & A. Vītoli – \$100; F. & M. Volfi – \$200

Liels paldies Sigrīdai Upeniecei par \$150 ziedojumu Lieldienu līlijām

(Šie ziedojumi saņemti līdz 2013. g. 10. aprīlim)

„Zvanniekiem” 2013. gadā saziēdota \$75.

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku cūciņā” baznīcas priekštelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Pieteikumus puķu novietošanai uz altāra pieņem
Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464,
e-pasts: birschultz@att.net

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116
Prāvests Kārlis Žols
tālr.: 925-788-1101;
e-pasts: kazols@msn.com

Dr. priekšnieks Jānis Legzdiņš
2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123
Tālr: 858-598-5451;
e-pasts: janis@legzdins.com

4. maijā plkst. 12.00 ģimenes dienas dievkalpojums; pēc dievkalpojuma kafijas galds
Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*
Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

LELBAS VIESMĪLĪBAS GADS 2013

*Neaizmirstiet viesmīlību!
Svešniekus uzņemdami, daži,
pašiem nezinot, ir uzņēmuši
eņģeļus. (Ebr. 13:2)*

Ielūdzot pie sevis ciemos radus un draugus, parasti gatavojam cienastu, uzkopjam māju, arī iekšēji sagatavojamies savus mīļos cilvēkus uzņemt ar smaidu, labvēlību un mīlestību. Tas nav nedz grūti, nedz neparasti. Pati gatavošanās un gaidīšana ir daļa no tās sajūsmas un prieka, ko piedzīvojam, ciemiņus uzņemot – pat tad, ja tam nepieciešams daudz darba.

Visbiežāk savu izpratni par viesmīlību balstām uz pieredzi, kad mums ir darīšana ar mūsu draugiem, radiem un paziņām.

Retāk mums ir izdevība uzņemt cilvēkus, kurus nekad iepriekš neesam satikuši vai pazinuši.

Līdzīgi tas notiek arī mūsu draudžu dzīvē. Vai šādās reizēs esam ievērojuši, kā mainās mūsu attieksme un izturēšanās? Kādas domas, izjūtas un pieredzi sagaidām un piedzīvojam, aicinot savā vidū kādu, ko nepazīstam? Vai esam tikpat sajūsmināti un atklāti, uzņemot svešniekus, kā uzņemot savējos? Vai kādreiz uzdrošināmies ar nodomu savu namu vai dievnamu atvērt tieši svešniekiem? Kāpēc vispār mums būtu nepieciešama šāda atvērtība?

Aicinām mūsu draudžu vadītājus un draudžu locekļus uzdot sev šos jautājumus un kopīgi meklēt atbildes uz tiem šajā gadā, ko LELBAS pārvalde izsludina par VIESMĪLĪBAS GADU.

Atbildes meklēsim, gan lasot par viesmīlības tematu Svētajos Rakstos, gan praktizējot savā un savu draudžu dzīvē to, ko esam iemācījušies vai vēlamies piedzīvot, kad aicinām un uzņemam savā vidū svešniekus.

Viesmīlība ir viena no ļoti svarīgākām bībliskām un garīgām temām kristīgajā dzīvē, jo īpaši runājot par svešniekiem mūsu vidū.

Tik bieži Dieva vēstneši un pati Dieva klātiene Bībeles stāstos parādās vai darbojas svešnieka ietērpā.

Jēzus atkal un atkal mums atgādina, ka to, ko mēs darām kādam, ko nepazīstam, mēs darām Dievam.

Šis Jēzus atgādinājums īpaši mūsdienu pasaulē kļuvis par lielu izaicinājumu.

Zinām, cik daudz darba šajā Jēzus aicinājumā savā īpašajā veidā iegulda arī LIRS organizācija, ar kuŗu mūsu Baznīca sadarbojas jau daudzus gadu desmitus.

Izsekojot, kā mēs parādām viesmīlību citiem, neaizmirsīsim atsaukt atmiņā arī tās reizes, kad paši esam piedzīvojuši svešnieku viesmīlību. Daudzi latvieši var pateikties svešniekiem, kuŗi šajā kontinentā uzņēma viņus savās mājās un dievnamos.

Cik daudzi no mums esam gatavi šodien tādu viesmīlību parādīt kādam citam ieceļotājam, bēglim, imigrantam vai vienkārši svešniekam, ko nepazīstam?

Reizēm nākas grūti tādu viesmīlību parādīt pat mūsu tautiešiem, kuŗi ieceļojuši nesen vai ienākuši mūsu dievnamā. Reizēm savās domās esam viesmīlīgi, bet attieksme, seja un skatieni liecina par ko citu.

Kopā mācīsimies ne tikai domās, bet arī mūsu sirdī un sadzīvē būt patiesi viesmīlīgi.

Aicināsim un uzņemsim tos, kuŗi mums nav pazīstami, varbūt pirmajā brīdī pat ne īpaši patīkami.

Uzdrīkstēsimies atvērt durvis un sirdis kādam Dieva sūtnim vai vēstnesim, kas varbūt tieši pie mums šajā brīdī ir sūtīts pēc Dieva nodoma.

Uzdrīkstēsimies ieskatīties svešnieka sejā un ieraudzīt tajā Kristus klāteni.

Mācītāja Ieva Pušmucāne-Kineiko

Viesmīlības gads – pavasaļa posms

Pavasaris sākās 20. martā! Tas ir laiks, kad līdz ar dabu atspīrgst cilvēki. Viesmīlības pavasaļa posms beidzas līdz ar vasaras sākumu, 21. jūnijā. Šajā laikposmā ir 13 nedēļas un divas dienas. Aicinām ik nedēļu izlasīt paredzēto Bībeles tekstu par viesmīlību, to pārdomāt un pārrunāt savā draudzē. Lūdzam katram gadalaikam izveidot īpašu „Viesmī-

lības dienu!” vai projektu un dalīties ar idejām, fotogrāfijām, kā arī notikumu atstāstījumiem, tos nosūtot Tijai Abulai: tabuls@att.net

Nākamā sūtījumā vasaras posmam pievienosim saņemto. Bībeles tekstu sarakstam sekos dažas idejas iespējamiem projektiem.

NEDEĻA	LASĪJUMS	PĀRDOMĀM UN PĀRRUNĀM
1	Vēst. ebrējiem 13:2	Pierakstiet, cik „svešinieku” kļuvuši par jūsu draudzes eņģeļiem
2	Apustuļu darbu gr. 4:32-37	Kā Lieldienās apliecinājāt kristīgo viesmīlību? Ar cik viesiem sasveicinājāties?
3	I Mozus 18:1-18	Ko klājāt galdā neaicinātiem, negaidītiem ciemiņiem?
4	Jāņa ev. 21: 4-13	Kristus viesmīlība
5	Vēst. Rom. 15: 30-33	Lūdziet par LELBĀL virsvaldes plenārsēdi Jeruzālemē, kur būsīm viesi
6	Lūkas ev. 19: 1-10	Viens apciemojums maina visu!
7	I Kēniņu gr. 17: 8-24	Viesmīlības risks un neparedzētā svētība!
8	II Kēniņu gr. 4: 8-17	Kad atveram mājas durvis, viesmīlība netiek aizmirsta
9	Apustuļu darbu gr. 2: 38-47	Kā Baznīcas dzimšanas dienā draudze izrāda viesmīlību?
10	I Pēterā vēst. 4: 8-11	Kuŗa jūsu draudzes locekļa dāvanas vēl nav atvērtas?
11	Apustuļu darbu gr. 10: 9-36	Kad jums bijušas Bībeles stundas un pārrunas savās mājās?
12	Jesajas gr. 58: 6-11	Vai aicināt vietējos kaimiņus uz draudzes pikniku vai dārza svētkiem?
13	Vēst. ebrējiem 13:3	Vai esat apciemojuši pilsētas cietumos tos, kuŗi gaida deportāciju?
14	I Mozus 21: 22-34	Reiz latvieši bija svešinieki svešā zemē un citi rūpējās par viņiem. Kā šodien izrādām viesmīlību bēgļiem?

Daži ieteikumi pavasaļa projektiem

1. „Nāciet ciemos!”

Atvērto durvju diena gan draudzes locekļiem, gan ciemiņiem. Iespēja neformāli iepazīties ar visiem draudzes un dāmu komitejas vadītājiem. Izveidojot interesantu ceļojumu pa visu dievnamu, lai iepazīstinātu ar tā vēsturi. Katrā telpā viesus varētu sagaidīt kāds no draudzes vadības. Vai visi zina, kā izskatās draudzes skolas telpās vai mācītāja birojs? Varbūt daudzi nekad nav bijuši sakristejā un nezina, kur glabājas draudzes dievgalda trauki un svečturi? Katram dāvinājumam noteikti ir sava vēsture. Pēc dievnama apskates visi var atkal sanākt kopā, malcot kafiju vai tēju un dalīties iespaidos.

2. Izmantot materiālus, ko sagādā *Lutheran Immigration and Refugee Service* organizācija, lai uzzinātu, kā varētu izrādīt viesmīlību tiem, kas nonākuši cietumā un gaida deportāciju. Ir pilsētas, kur iespējams viņus apmeklēt vai arī sagādāt viņiem lasīšanai grāmatas un žurnālus. Šis projekts patiesi būtu domāts tiem, kuŗi ir „svešinieki” mūsu vidū.

LIRS vietne tīmeklī: www.LIRS.org

Šogad pasaules bēgļu diena ir 20. jūnijā.

LIRS vietnē tīmeklī ir informācija un palīgmateriāli projektiem.

3. Citas idejas atrodamas:

www.evangelismcoach.org/2008/christian-hospitality-verses

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura